

**РОССИЙСКО-АРМЯНСКИЙ
УНИВЕРСИТЕТ**

**ПРОБЛЕМЫ РОМАНО-ГЕРМАНСКОЙ
ФИЛОЛОГИИ И МЕТОДИКИ
ПРЕПОДАВАНИЯ ИНОСТРАННЫХ
ЯЗЫКОВ**

**Тезисы докладов международной
научной конференции**

Ереван–2025

RUSSIAN-ARMENIAN UNIVERSITY

**PROBLEMS OF ROMANCE-GERMANIC
PHILOLOGY AND FOREIGN
LANGUAGES TEACHING
METHODOLOGY**

**Abstracts of Presentations
of International Scientific Conference**

Yerevan–2025

УДК 811.1:37.091.3(082)
ББК 81.40/81.59+74.0я43
П 781

П 781 Проблемы романо-германской филологии и методики преподавания иностранных языков. Тезисы докладов международной научной конференции. – Ер.: РАУ, 2025 – 120с.

УДК 811.1:37.091.3(082)
ББК 81.40/81.59+74.0я43

ISBN 978-9939-67-396-7

© Издательство РАУ, 2025

СОДЕРЖАНИЕ

<i>Акопянц И.М.</i> Стратегии выживания и лингвистическая типология эритажных языков: русский, армянский, английский	9
<i>Айрапетян А.</i> О некоторых особенностях конструкций с пассивной семантикой в немецком языке	12
<i>Гедакян М.</i> Прагматические особенности английских пассивных конструкций в юридическом дискурсе	14
<i>Казарян Н.</i> Политическая коммуникация в англоязычных странах: язык власти	16
<i>Кеворкова Н.</i> Языковая компрессия в рекламном дискурсе	18
<i>Матинян К.</i> Языковая полифония – как смысловая и структурная основа романа Р. Менассе «Столица»	20
<i>Мартиросян А.</i> Простые истории о главном: особенности прозы Зои Пирзад	22
<i>Рубцова А.В., Баринова Д.О.</i> Применение технологии EduScrum в иноязычном обучении	24
<i>Саямян А.</i> Организация и использование метода предметно-языкового интегрированного обучения (CLIL) в процессе преподавания английского языка студентам бакалавриата	27
<i>Товмасын Л.</i> Переводоведческий аспект интертекстуальности	29
<i>Савоян Г.</i> Между сходством и различием: культурно-семантические особенности восприятия редупликаций в немецком, русском и армянском языках	31
<i>Մարտիրոսյան Շ.</i> Երաժշտական նյութերի կիրառումը ֆրանսերենի դասավանդման ընթացքում	33
<i>Մշյան Տ.</i> Արարիզի կոնցեպտի շուրջ	35
<i>Գանիկոսյան Ա.</i> «Զնամ գեղեցկուհին» հեքիաթի միջնադարյան թարգմանությունները	37

Թադևոսյան Ս. Հավելիմաստային արժեքի և եղանակավորման խնդիրը լրագրային խոսույթում	39
Մարտիրոսյան Ս. Դարձվածքները և դրանց առանձնահատկությունները թուրքերենում	41
Միքայելյան Ա. Էդվարդ Էսթլին Քամմինգզի բանաստեղծությունների լեզուն	43
Ջիվանյան Ա. Գերբնականը Հովհ. Թումանյանի երկերում	45
Խաչատրյան Է. Արաբերենը որպես միջնադարի պոետների ներշնչանքի աղբյուր	47
Aghajanyan L. Cohesion and Coherence in the Genre of Memoir.....	49
Antonian L. Maximizing Student Understanding within a Constructivist Framework.....	51
Asatryan L. Symbolism in Poetry: a Critical Analysis	52
Baburyan L. Diplomatic English and Linguistic Transformation in International Relations	54
Baghdadyan T. Adoption and Dissemination of Neologisms in Modern Communication	56
Baghdasaryan L. The Use of Audio-Visual Aids in the EFL classroom	58
Chalyan M., Tunyan A. Linguistic Features of the Advertising discourse	60
Gasparyan N. Phraseological Antonyms and Conceptual Oppositions in English and Russian.....	61
Ghalachyan A. Shakespeare’s Legacy in Armenian Culture.....	63
Ghazaryan R. Homonymy in Translation Studies	65
Kevorkova A. Verbal Aggression in Contemporary Newspaper Language.....	67
Madatyan L. A Cognitive Analysis of British and Armenian Folktales Formulas	69
Melkonyan G. Self-evaluation and Self-reflection in Language Teaching.....	71
Minasyan N. Pragmalinguistic Aspect of English Media-Political Discourse: Euphemism or Dysphemism?	73

Tadevosyan S. The Role of Religious Discourse in Literary Imagination.....	75
Tovmasyan N., Papoyan A. AI-Based Educational Platforms and their Impact on Language Education.....	77
Sarinyan M. Sergey Sarinyan’s Contributions to Literary Criticism.....	79
Simonyan A. Bakhtin’s Philosophy and its Application to Political Discourse.....	81
Simonyan A. Language as a Political Tool and the Peculiarities of Erdogan's Rhetoric	83
Tsatryan R. Implementation of CLL into EFL Classroom.....	85
Tumanyan H. The Role of AI in Supporting Motivation for Teaching and Learning.....	87
Tumasian A. Integrating Instagram Trends and Festive Activities into EFL Classes: a Case Study.....	88
Vandian D. The Status of Post-Vocalic Orthographic ⟨r⟩ in General American English Phonology	90
Yesayan M. Quantum Linguistics: the Language of Uncertainty and Entanglement.....	92
Asatryan M. Communicative Situation and Text Decoding.....	94
Grigorian N. Ethnoconcept “Home” in the English Phraseological Picture of the World.....	96
Harutyunyan K. Translation of Film Titles: a Pragmatic Approach....	98
Dallakyan M. Strategies for Using Pictionary Game to Teach Vocabulary to Beginners.....	99
Hakobyan L. L’Influence de la Langue Arabe Sur le Français.....	101
Karamyan E. Le rôle des jeux de langage dans la communication publicitaire.....	103
Khatchatryan R. Integration Novatrice des Activites Numeriques Dans L`enseignemet Interactif	105
Zakaryan V. Analyse des termes du discours diplomatique français, leur traductibilité et nécessité de la traduction.....	107

Zakharova R. La langue française et ses origines, l'usage de l'argot dans la société contemporaine.....	109
Bostanjyan A. Las peculiaridades de los neologismos en el español contemporáneo.....	111
Hakopyan I. El papel de la cultura en la enseñanza de lenguas extranjeras.....	112
Ghazaryan H. Neue Zugänge zur Textsortenvermittlung im Akademischen DaF Unterricht.....	114
Soghomonyan K. Die Problematik von Anglizismen in der Deutschen Sprache.....	116
Ayvazyan G. Märchen und ihre Wirkung auf Kinder.....	118

И.М. Акопянц

*Пятигорский государственный университет
Пятигорск, Российская Федерация*

СТРАТЕГИИ ВЫЖИВАНИЯ И ЛИНГВИСТИЧЕСКАЯ ТИПОЛОГИЯ ЭРИТАЖНЫХ ЯЗЫКОВ: РУССКИЙ, АРМЯНСКИЙ, АНГЛИЙСКИЙ

Проблематика эритажных языков находится на стыке лингвистики, социологии, культурной антропологии и педагогики, что обуславливает её междисциплинарную природу и сложность аналитического осмысления. Представленные в докладе данные и теоретико-методологические подходы позволяют сформулировать ряд обобщающих выводов о функционировании, трансформации и устойчивости эритажных языков на примере русского, армянского и английского.

Во-первых, структурно-типологические параметры языка (в частности, морфологическая и синтаксическая сложность, степень аналитичности, гибкость порядка слов) оказывают прямое влияние на характер его эрозии в условиях ограниченного использования. Языки с развитой флективной системой (русский, армянский) демонстрируют более выраженную грамматическую редукцию в эритажной форме, чем аналитические языки (английский),

которые, тем не менее, теряют идиоматичность, регистровую сложность и стилистическую глубину.

Во-вторых, социокультурные контексты и модели институциональной поддержки играют определяющую роль в обеспечении или, напротив, в подрыве межпоколенческой трансмиссии языка. Армянский язык демонстрирует относительную устойчивость благодаря тесной связи с религиозными и культурными институтами, в то время как русский в диаспоре нередко подвергается стигматизации, политической инструментализации и, как следствие, пассивному вытеснению из активного употребления. Английский как эритажный язык представляет собой особый случай: глобальный престиж не гарантирует его сохранения в локальных постанглоязычных сообществах без поддержки практик устной коммуникации.

В-третьих, стратегии сохранения эритажных языков должны носить системный характер и строиться на принципах многоуровневой интеграции: от индивидуального (семейного) до политико-институционального. Изолированные меры – как, например, лишь обучение в субботней школе без повседневного использования языка дома – оказываются малорезультативными. Успешные практики включают комбинированные модели, в которых язык поддерживается через обучение, культурное участие, цифровую среду и символическую ценность для сообщества.

Таким образом, анализ русского, армянского и английского языков в эритажной перспективе демонстрирует, что сохранение языкового многообразия невозможно без учета типологических свойств языка, социальной динамики сообществ и политических реалий, в которых этот язык

функционирует. Только при наличии устойчивого взаимодействия между этими уровнями возможно не просто выживание, но и реальное языковое возрождение, трансформирующее эритажный язык из объекта ностальгии в полноценный ресурс культурного и когнитивного развития.

Ключевые слова: типология, взаимодействие, динамика, реалии, эритажный язык, культура.

Ануш Айрапетян

*Филиал МГУ им М.В. Ломоносова
Ереван, Республика Армения*

О НЕКОТОРЫХ ОСОБЕННОСТЯХ КОНСТРУКЦИЙ С ПАССИВНОЙ СЕМАНТИКОЙ В НЕМЕЦКОМ ЯЗЫКЕ

Исследование категории залога, которое проходило не без влияния латинской грамматики, в немецком языке берет свое начало с XVI века. Действительному залогу противопоставляется страдательный залог, т.е. процессуальность. При исследовании страдательного залога выявляются синонимичные конструкции, которые можно объединить в пассивное поле, учитывая их процессуальный характер. Каждый компонент пассивного поля имеет свои особенности и может заменить пассив лишь частично, т.к. пассивные предложения имеют “личную окраску” (Адмони В., Эромс Х.-В.).

Так, к пассивному полю относятся предложения с возвратностью, однако в подобных конструкциях возвратность указывает на процесс, который совершается сам по себе, сопровождаемый номинативным подлежащим и несет модальное значение. Агнс действия носит при этом абсолютно отвлеченный характер. В возвратной конструкции проявляется греческая середина, указывающая на субъективно-среднюю форму действия немецкого глагола.

Важную роль играют прилагательные с суффиксами, носящими пассивный характер. Пассивную семантику имеют и некоторые обороты с модальными или аспектным значением.

Особого внимания требуют так же пассивные конструкции, выражающие модальность (*erhalten/bekommen/kriegen+PartizipII*), которые можно назвать адресатным пассивом, поскольку объект выступает в этом случае в дательном падеже. Отличительная черта «*bekommen-Passiv*» заключается в том, что эти предложения возможно конвертировать в соответствующую форму в «*werden-Passiv*», а в беспредложной форме имеют иронизирующую окраску.

Таким образом, изучаемые конструкции обладают общим значением пассивности, формируют грамматическое поле страдательного залога, в центре которого как ядро находится сам страдательный залог. Эти конструкции выступают как синонимы пассивности (как средства выражения пассивности), однако как показывает исследование, они расположены на периферии поля, а значение пассивности в них является вторичным. Следует так же отметить, что данное исследование способствует предотвращению ошибок в употреблении форм и создать систему представления этих единиц.

Ключевые слова: залог, страдательный залог, процессуальность, возвратность, модальность, агенс действия, пассивные конструкции.

Марго Гедакян

*Российско-Армянский университет
Ереван, Республика Армения*

ПРАГМАТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ АНГЛИЙСКИХ ПАССИВНЫХ КОНСТРУКЦИЙ В ЮРИДИЧЕСКОМ ДИСКУРСЕ

Юридический дискурс в английском языке характеризуется высокой степенью формальности, точности и объективности. Пассивные конструкции играют важную роль в правовой коммуникации, поскольку именно они могут помочь в выполнении прагматических функций, таких как обеспечение объективности, нейтральности, точности. Пассивные конструкции широко применяются в правовых документах для формулирования норм и предписаний. Они способствуют снижению уровня субъективности, делая акцент на юридических последствиях, а не на субъекте. Использование пассивных конструкций также может быть связано с необходимостью смягчения ответственности. Пассивные конструкции позволяют сделать юридический текст более лаконичным и формальным, избегая излишней детализации. Пассивные конструкции являются важным средством выражения лингвистической вежливости через эвфемизацию, т.е. смягчение резких формулировок, что

важно для дипломатического общения. Все вышеуказанные характеристики подчеркивают, что пассивные конструкции являются важным инструментом в юридическом дискурсе английского языка.

Ключевые слова: юридический дискурс, пассивные конструкции, лингвистическая вежливость и эвфемизация.

Нелли Казарян

*Российско-Армянский университет
Ереван, Республика Армения*

ПОЛИТИЧЕСКАЯ КОММУНИКАЦИЯ В АНГЛОЯЗЫЧНЫХ СТРАНАХ: ЯЗЫК ВЛАСТИ

Политическая лингвистика – сравнительно молодая и динамично развивающаяся область знаний, которая находится на стыке лингвистики и политологии. Она исследует, каким образом язык используется в политической сфере для формирования и управления общественным мнением, а также организации эффективной коммуникации между властью и гражданами. Основным объектом изучения политической лингвистики является политический дискурс, проявляющийся в различных формах: публичных выступлениях политиков, текстах СМИ, предвыборных кампаниях, официальных документах и даже в неформальных коммуникациях. Анализ этих форм позволяет выявлять скрытые механизмы влияния, манипуляции и убеждения, которые часто остаются незаметными на первый взгляд.

Структура дисциплины включает несколько ключевых направлений. Во-первых, это теория политического дискурса, изучающая специфику и особенности языка власти. Во-вторых, прагматика политической коммуникации – как языковые акты воздействуют на аудиторию, какие

речевые стратегии и тактики используются для достижения политических целей. Важным элементом является когнитивный анализ метафор и концептов, через которые формируется политическая картина мира и символика, воздействующая на массовое сознание. Особое значение политическая лингвистика приобретает в англоязычных странах, где медиа и политический дискурс играют ключевую роль в формировании общественного мнения. Исследование политической коммуникации в этих странах позволяет не только глубже понять особенности их политических систем, но и выявить универсальные закономерности взаимодействия языка и власти.

Ключевые слова: политическая лингвистика, политический дискурс, коммуникация, идеология, манипуляция.

Нина Кеворкова

*Российско-Армянский Университет
Ереван, Республика Армения*

ЯЗЫКОВАЯ КОМПРЕССИЯ В РЕКЛАМНОМ ДИСКУРСЕ

Потребность человека в рациональном использовании языка в процессе общения приводит к стремлению экономить речевые усилия, что проявляется в количественном сокращении языковых средств. Одним из наиболее ярких примеров реализации данного принципа является рекламный текст, который представляет собой результат языковой компрессии, обусловленной необходимостью языковой экономии. Языковая экономия – это способ передачи определённого объёма информации максимально кратко, с использованием минимального количества языковых единиц. На ее реализацию влияют как экстралингвистические факторы (например, ограниченность рекламного времени и пространства), так и жанровые особенности рекламного текста.

Современные рекламные сообщения, особенно в формате телевизионной рекламы, должны быть одновременно информативными, краткими и выразительными, чтобы за ограниченное время донести ключевую идею до аудитории и обеспечить ее запоминание. В условиях высокой стоимости эфирного времени компрессия становится необходимым инструментом оптимизации: она позволяет сократить

языковые единицы, повысить эффективность коммуникации и усилить воздействие на адресата. Сжатое высказывание побуждает реципиента обратить внимание на рекламируемый товар или услугу. Благодаря лаконичной форме рекламный текст становится более ярким и легко запоминающимся. Закон языковой экономии действует на всех уровнях языковой иерархии – фонетическом, лексическом, морфологическом, синтаксическом и текстовом.

В рамках телевизионной рекламы выделяются следующие эффективные стратегии компрессии текста: информационная стратегия, стратегия привлечения внимания, интригующая стратегия, убеждающая стратегия. Эти стратегии могут комбинироваться между собой, обеспечивая многофункциональность рекламного текста и его высокую адаптивность к условиям восприятия современной аудиторией.

Ключевые слова: реклама, компрессия, языковые единицы, стратегии, языковые уровни.

Карлен Матинян

*Российско-Армянский Университет
Ереван, Республика Армения*

ЯЗЫКОВАЯ ПОЛИФОНΙΑ – КАК СМЫСЛОВАЯ И СТРУКТУРНАЯ ОСНОВА РОМАНА Р. МЕНАССЕ «СТОЛИЦА»

Роман Роберта Менассе «Столица» представляет собой многослойное произведение, в котором политическая сатира, философские размышления и судьбы отдельных людей переплетаются в едином повествовании. Идейная суть романа заключается в осмыслении кризиса европейской идентичности.

Роман отличает сложный, многослойный язык и оригинальный стиль, который одновременно выполняет художественную, сатирическую и аналитическую функции. Языковые и стилевые особенности произведения напрямую соотносятся с его идейной направленностью: через выбор формы Р. Менассе раскрывает содержание романа. Одной из главных стилевых черт романа является сатирическая направленность. Автор широко использует иронию, гротеск, абсурд и лёгкий сарказм, особенно при изображении чиновничьего мира Брюсселя.

Язык романа усложнён его многоголосой структурой. Р. Менассе сознательно избегает линейного, классического повествования, заменяя его мозаикой эпизодов, точек зрения

и внутренних монологов. Он создаёт своего рода литературную симфонию, где каждый персонаж звучит по-своему, а их нарративы формируют общую картину Европы как многокомпонентного организма. Такая полифония требует от читателя внимания, но в то же время позволяет автору представить «живую ткань» европейского мира, состоящего из множества реальностей.

Ключевые слова: роман «Столица», языковая полифония, многослойное произведение, гротеск, нарратив, мозаичность.

Армине Мартиросян

Российско-Армянский университет

Ереван, Республика Армения

ПРОСТЫЕ ИСТОРИИ О ГЛАВНОМ: ОСОБЕННОСТИ ПРОЗЫ ЗОИ ПИРЗАД

Зоя Пирзад – выдающаяся современная иранская писательница армянского происхождения, чьи произведения внесли заметный вклад в литературу Ирана. Ее творчество отличается редкой способностью с предельной точностью и деликатностью передавать повседневную жизнь, особенно изнутри женского опыта. Пирзад известна своим минималистичным стилем: в ее рассказах и романах почти нет внешнего драматизма, однако внутренние переживания героев раскрываются с такой тонкостью и реализмом, что создается ощущение глубокого психологического напряжения. Основная тема ее произведений – быт, дом, отношения в семье, неприметные детали, из которых и складывается человеческая жизнь.

Одной из характерных черт прозы Пирзад является то, как она показывает женщин: не как героинь громких событий, а как носительниц внутренней силы и тонкого восприятия мира. Женщины у Пирзад размышляют, наблюдают, сомневаются, стремятся сохранить равновесие между собой и окружающей средой. При этом её героини часто принадлежат к армянскому меньшинству, что позволяет

автору поднимать вопросы культурной идентичности, ассимиляции и национальной памяти. В романе «Я зажгу свет» (2001), принесшем ей широкую известность, Пирзад описывает жизнь армянской домохозяйки в Иране, сталкивающейся с рутинной, внутренней пустотой и внезапным появлением нового чувства. Через простые, на первый взгляд, события автор поднимает глубокие вопросы самоидентификации, выбора и свободы.

Зоя Пирзад обладает уникальной способностью замечать то, что обычно ускользает от внимания – как в окружающем мире, так и в душевной жизни людей. Ее литература действует тихо, но сильно, затрагивая темы, которые знакомы каждому: одиночество, поиск смысла, неудовлетворенность, память. Благодаря этому она занимает особое место в иранской литературе, объединяя в себе национальный колорит, культурное многообразие и универсальность человеческих переживаний.

Ключевые слова: персидская литература, Зоя Пирзад, современная проза.

А.В. Рубцова, Д.О. Барина
*Санкт-Петербургский политехнический
университет Петра Великого
Санкт-Петербург, Российская Федерация*

ПРИМЕНЕНИЕ ТЕХНОЛОГИИ EDUSCRUM В ИНОЯЗЫЧНОМ ОБУЧЕНИИ

В данном исследовании рассматривается дидактический потенциал Agile–методологии и EduScrum-технологии в образовательном процессе, приводятся несколько инструментов (фреймворков), подходящих для применения данной технологии в иноязычном обучении, описываются основные этапы внедрения EduScrum на занятиях по иностранному языку. В заключении выделяются основные преимущества использования данной технологии в иноязычном обучении.

Agile (от англ. «гибкий», «подвижный») – это философия гибкого управления проектами, которая фокусируется на итеративной разработке, постоянном взаимодействии с заказчиком и быстрой адаптации к изменениям. EduScrum – это адаптация методологии Agile для образовательного процесса.

Agile–методология представляет собой современный и гибкий подход к организации проектной деятельности, который становится всё более востребованным в образовательной среде, в том числе в иноязычном обучении. В условиях стремительных технологических изменений и по-

стоянного обновления знаний Agile предлагает инструменты для поэтапного и адаптивного обучения, фокусируясь на ценности результата, командной работе, обратной связи и самоорганизации. Кроме того, в процессе проектной деятельности студенты знакомятся с необходимой профессиональной лексикой.

Адаптация принципов Agile к образовательному процессу способствует повышению мотивации студентов, укреплению их практических и метапредметных компетенций, а также формированию устойчивых навыков коммуникации, критического мышления и управления временем. Использование таких фреймворков, как Scrum и Kanban, позволяет сделать учебный процесс более прозрачным, структурированным и продуктивным.

Итеративный подход в рамках интеграции данной технологии – это метод организации работы, при котором проект или процесс разбивается на серии коротких циклов (итераций), в каждой из которых создаётся улучшенная версия продукта или решения. Каждая итерация включает этапы планирования, разработки, тестирования и анализа результатов, что позволяет постепенно уточнять требования и повышать качество конечного результата. Другими словами, опыт гибкого обучения состоит из нескольких коротких проектных циклов, называемых спринтами, в которых полезный поставляемый результат полностью планируется, проектируется, создается, тестируется, проверяется и запускается. Таким образом, EduScrum реализует принципы Agile в образовательном процессе, но адаптирует их с учетом особенностей учебного процесса.

Для эффективного внедрения методологии Agile существует множество цифровых инструментов, которые помогают планировать работу, отслеживать прогресс и организовывать командное взаимодействие.

Использование технологии EduScrum в рамках языковых занятий будет способствовать не только улучшению коммуникативных компетенций, но и формированию представлений об организации эффективной проектной деятельности для будущей профессии. Интеграция EduScrum в языковое и проектное обучение открывает новые возможности для подготовки специалистов, способных эффективно действовать в условиях неопределенности и изменений, что особенно актуально для иноязычной подготовки будущих выпускников.

Ключевые слова: Agile-методология, EduScrum, гибкие навыки, иноязычное обучение.

Армине Саямян

Российско-Армянский университет

Ереван, Республика Армения

**ОРГАНИЗАЦИЯ И ИСПОЛЬЗОВАНИЕ
МЕТОДА ПРЕДМЕТНО-ЯЗЫКОВОГО
ИНТЕГРИРОВАННОГО ОБУЧЕНИЯ (CLIL)
В ПРОЦЕССЕ ПРЕПОДАВАНИЯ
АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА СТУДЕНТАМ
БАКАЛАВРИАТА**

Метод CLIL (Content and Language-Integrated Learning) представляет собой инновационный подход к обучению, который сочетает изучение предметных дисциплин с освоением иностранного языка. Исследование направлено на выявление сути и особенностей метода предметно-языкового интегрированного обучения английскому языку студентов неязыковых специальностей вузов. Описаны и проанализированы особенности, достоинства и трудности применения данного метода обучения, а также важность и необходимость внедрения метода CLIL для повышения уровня профессиональной подготовки студентов бакалавриата. Применение метода CLIL способствует развитию у студентов навыков критического мышления, коммуникации и анализа. В процессе обучения они обсуждают и анализируют профессиональные проблемы, тем самым совершенствуя навык устной речи и умение выражать свои мысли на

иностранным языке. Упор на практическое использование языка реализуется через подготовку и проведение презентаций по специальности, участие в проектной деятельности, а также применение аутентичных аудио- и видеоматериалов, что способствует расширению кругозора и формированию межкультурной компетенции.

Тем не менее, внедрение метода сопряжено с определенными трудностями. Среди них – недостаточный уровень языковой подготовки у студентов, нехватка учебных материалов, адаптированных под уровень обучающихся, а также возможное отсутствие мотивации и методической подготовки у преподавателей. Эти факторы могут существенно снижать эффективность усвоения материала и тормозить успешную реализацию метода CLIL в образовательном процессе. В целом, использование метода CLIL открывает широкие возможности для интеграции языкового и профессионального образования. Он позволяет студентам одновременно углублять знания по своей специальности и совершенствовать владение иностранным языком, что в совокупности повышает их конкурентоспособность на рынке труда и способствует формированию полноценного профессионала нового поколения.

Ключевые слова: интегрированное обучение, профессиональная компетентность, повышение мотивации, развитие познания, углубленное освоение языка.

Лусине Товмасян

*Российско-Армянский университет
Ереван, Республика Армения*

ПЕРЕВОДОВЕДЧЕСКИЙ АСПЕКТ ИНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТИ

Одним из актуальных направлений в современной теории перевода является исследование интертекстуальности как важного аспекта переводоведческого анализа. Интертекстуальность, несмотря на ее широкое применение в лингвистике и литературоведении, всё ещё недостаточно системно освещена в контексте перевода. В рамках такого подхода перевод рассматривается не просто как передача смысла, а как интерпретация, в которой текст на языке перевода функционирует как интертекст по отношению к оригиналу. Считается, что исходный текст выполняет роль претекста, а перевод становится интертекстом – текстом, отсылающим к оригиналу и одновременно включающимся в более широкий культурный и языковой контекст. Таким образом, перевод можно рассматривать как своеобразную гиперссылку на систему текстов исходной культуры.

В исследовании интертекстуальности в переводе выделяются два подхода. Дабы оценить роль переводоведения в изучении интертекстуальности, необходимо отметить, что без него невозможно становление интертекстуальности в качестве конструктивного феномена в науке,

невозможен обмен между текстами различных культур, языков, наций, поскольку интертекстуальность выступает универсальной, безграничной, всеохватывающей категорией.

Материалом для исследования послужили сказки Л. Кэрролла «Алиса в Стране Чудес» и «Алиса в Зазеркалье». Несмотря на то, что они являются труднопереводимыми произведениями, в частности из-за наличия большого количества интертекстуальных включений в виде пародий, цитат, иноязычных вставок, число их переводов многочисленно. При сопоставлении текстов оригинала и переводных вариантов между ними выявляются интертекстуальные связи на логико-семантическом, мотивном и стилистическом уровне.

Ключевые слова: переводоведение, интертекстуальность, претекст, интертекст, интерпретация, логико-семантический уровень, мотивный уровень, стилистический уровень, преобразование смыслов.

Гаяне Савоян

Ереванский государственный университет

Ереван, Республика Армения

МЕЖДУ СХОДСТВОМ И РАЗЛИЧИЕМ: КУЛЬТУРНО-СЕМАНТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ВОСПРИЯТИЯ РЕДУПЛИКАЦИЙ В НЕМЕЦКОМ, РУССКОМ И АРМЯНСКОМ ЯЗЫКАХ

Редупликация представляет собой универсальный языковой механизм, при помощи которого повторение основы, слова или морфемы используется для передачи различных грамматических, смысловых и эмоционально-экспрессивных оттенков. В данном исследовании редупликация рассматривается как средство выражения культурно маркированных смыслов и оценочных значений в немецком, русском и армянском языках. Цель работы заключается в выявлении типологических сходств и различий в структурных моделях редупликации, ее семантических функциях и восприятии носителями указанных языков.

Материал исследования отобран методом сплошной выборки из толковых и фразеологических словарей, что позволило проследить системные особенности и закреплённые в языке формы редупликации. Анализ показал, что при общности функций (интенсификация, повторность,

эмоциональная выразительность) наблюдаются значительные различия в их частотности, стилистической маркированности и культурной интерпретации. В русском и армянском языках редупликация чаще носит экспрессивный и оценочный характер, тогда как в немецком она ограничена определенными лексико-семантическими группами и имеет более прагматическую направленность.

Сопоставительный подход позволил установить, что редупликация не только отражает универсальные когнитивные механизмы, но и демонстрирует культурно обусловленные различия в способах языкового выражения эмоций, оценок и интенсификации.

Ключевые слова: сопоставительный подход, редупликация, универсальный, культура, когнитивные механизмы, язык, оценка.

Կատյա Առաքելյան

*Ռուս-հայկական համալսարան
Երևան, Հայաստանի Հանրապետություն*

ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ ՆՅՈՒԹԵՐԻ ԿԻՐԱՌՈՒՄԸ ՖՐԱՆՍԵՐԵՆԻ ԳԱՍԱՎԱՆԴՄԱՆ ԸՆԹԱՑՔՈՒՄ

Ֆրանսերեն լեզվի դասավանդման ընթացքում կարևոր դեր է խաղում, բնագիր նյութերի օգտագործումը, այսինքն՝ այն նյութերի, որոնք ստեղծվել են լեզվի կրողների կողմից: Այսպիսի մոտեցումը հնարավորություն է տալիս ոչ միայն սովորել լեզուն, այլև խորությամբ ծանոթանալ կենդանի մշակութային միջավայրին՝ ձևավորելով կայուն միջմշակութային հաղորդակցման կարողություն: Երգերը, երաժշտական տեսահոլովակները, տեքստերը և աուդիովիզուալ ռեսուրսները լայն դիդակտիկ հնարավորություններ են բացում ֆրանսերեն լեզվի ուսուցման համար:

Երաժշտական տեքստերը հաճախ պարունակում են կրկնվող քերականական կառուցվածքներ և բառապաշար, առավել հեշտ յուրացման համար: Երգերի միջոցով ուսանողները սերտում են արտահայտություններ, հաստատված դարձվածքներ, իդիոմներ և այլն: Երգերը զարգացնում են խոսքի ընկալման ունակությունները, նպաստում ֆրանսերեն խոսքի ռիթմի և մեղեդայնության ավելի լավ ընկալմանը: Երգերի միջոցով ուսանողները ծանոթանում են

Ֆրանսիայի արժեքներին, մտածելակերպին և ավանդույթներին:

Մակայն ուսուցման գործընթացում անհրաժեշտ է ընտրել այնպիսի երգեր, որոնք համապատասխանում են սովորողների լեզվական մակարդակին: Երաժշտական ստեղծագործությունները պետք է լինեն հետաքրքիր և ունենան դիդակտիկ արժեք:

Դասի ընթացքում անհրաժեշտ է առանձնացնել հիմնական բառապաշարը, քերականական կառուցվածքները, ոճային առանձնահատկությունները և պոետիկ հնարքները: Երաժշտական նյութերի ներառումը ֆրանսերեն լեզվի ուսուցման գործընթացում հնարավորություն են տալիս միավորել լեզվաբանական և մշակութային բաղադրիչները, դարձնելով լեզվի յուրացումը առավել բնական և հետաքրքիր:

Հիմնաբառեր` ֆրանսերեն լեզու, դասավանդում, բառապաշար, երգ, բանաստեղծություն, մշակույթ:

Տարեկ Աշյան

*Ռուս-հայկական համալսարան
Երևան, Հայաստանի Հանրապետություն*

ԱՐԱՔԻՉԻԻ ԿՈՆՑԵՊՏԻ ՇՈՒՐՉ

Արաքերենի լատինատառ թվանշանային գրային համակարգը՝ արաքիզին, վերջին երկու տասնամյակում լայն կիրառություն է գտել, ինչը պայմանավորված է հաղորդակցման ժամանակակից տեխնոլոգիաներով և համացանցի տարածմամբ: Այն առավելապես կիրառվում է համացանցային տիրույթում, ոչ ֆորմալ հաղորդակցության ժամանակ:

Հարկ է նշել, սակայն, որ արաքիզին, բացի այն, որ հիմնված է լատինատառ թվանշանային գրային համակարգի վրա, նաև հարուստ է ֆրանսերեն և անգլերեն փոխառություններով, որի համար հիմք են ծառայել աշխարհաքաղաքական կարևոր իրադարձությունները: Այս իրադարձություններից թերևս ամենակարևորը արաբական երկրների գաղութացումն է՝ Մեծ Բրիտանիայի և Ֆրանսիայի կողմից, որն անշուշտ, մեծ դեր է խաղացել արաքիզիի հետագա զարգացման համար:

Սույն հոդվածում քննության է ենթարկվում արաքերենի նշված գրային համակարգը՝ արաքիզին: Ուսումնասիրության մեջ փորձ է արվում մանրամասնել արաքիզիի հասկացությունը, վեր հանել դրա առաջացման նախադրյալներն ու կիրառության տիրույթը: Հոդվածում անդրադարձ

Է կատարվում արաբիզիում առկա բարբառային տարբերություններին, դրա կիրառման դրական և բացասական կողմերին, ինչպես նաև դիտարկվում են դրա զարգացման հեռանկարները:

Հիմնաբառեր` արաբիզի, արաբերեն, լատինատառ արաբերեն, հաղորդակցություն, փոխառություն, համացանցային տիրույթ, ժամանակակից տեխնոլոգիաներ:

Արմինե Դանիելյան

*Ռուս-հայկական համալսարան
Երևան, Հայաստանի Հանրապետություն*

«ՔՆԱԾ ԳԵՂԵՑԿՈՒՀԻՆ» ՀԵՔԻԱԹԻ ՄԻՋՆՇԱՆԱՅԻՆ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Նորաձևությունը պարբերաբար կարիք ունի ոգեշնչման, հենարանի: Այն հաճախ փորձում է նորովի մեկնել հանրահայտ ստեղծագործությունները, քանի որ տվյալ մեկնության հասցեատերը նորաձևության նշաններով ծածկագրված հաղորդագրությունը վերծանելու համար պետք է կիրառի իր հենքային գիտելիքները, ըստ այդմ՝ առավել ծանոթ դրվագները կամ կերպարները կարող են գրավել ավելի մեծ քանակով հանդիսատես:

Նորաձևության աշխարհում՝ հատկապես նորաձևության գովազդի ոլորտում, «Քնած գեղեցկուհու» հեքիաթը քանակապես ամենահաճախ միջնշանաբար մեկնվող պատումներից է: Ամսագրերի էջերին լուսանկարիչները իրենց «քնած գեղեցկուհիներին» մատուցում են անսպասելի մեկնությամբ: Բաժանելով աղբյուր տեքստն իմաստային բաղկացուցիչ մասերի՝ նկատում ենք, որ աղջկա առեղծվածային իրավիճակի պատճառները և նրա ազատագրման նկարագրությունները հիմք են հանդիսանում տեքստի բազմաթիվ նոր մեկնությունների համար: Նորաձևության

վարպետները, պահպանելով հեքիաթի սյուժեի հիմնական գիծը, ստեղծում են «նոր» պատմություններ ընթերցողների համար անսպասելի մատուցմամբ:

Հիմնաբառեր` միջնադարյան թարգմանություն, պատկերային տեքստ, հեքիաթի բազմանշանային մեկնություն, նորաձևության նշանային համակարգ, հեքիաթ-նորաձևություն փոխակերպում:

Մյուզաննա Թադևոսյան

*Ռուս-հայկական համալսարան
Երևան, Հայաստանի Հանրապետություն*

ՀԱՎԵԼԻՄԱՍՏԱՅԻՆ ԱՐԺԵՔԻ ԵՎ ԵՂԱՆԱԿՎՈՐՄԱՆ ԽՆԴԻՐԸ ԼՐԱԳՐԱՅԻՆ ԽՈՍՈՒՅԹՈՒՄ

Լրագրային խոսույթում իրերի և երևույթների անաչառ ներկայացման և անկողմնակալ տեղեկատվության պահանջը անմիջականորեն առնչվում է հավելիմաստային արժեք ունեցող բառային միավորների օգտագործման հետ:

Այս տեսակետից անհրաժեշտ է ի թիվս համազգային կարևորություն ունեցող ֆրանսիական թերթերի և ամսագրերի քննության առնել նաև ռեզիոնալ նշանակություն ունեցող մամուլը: Մասնավորապես, որոշակի հետաքրքրություն են ներկայացնում Ֆրանսիայի ամենախոշոր համայնքներից մեկի, այն է՝ Մարսելի քաղաքային համայնքի սոցիալ – քաղաքական խնդիրները լուսաբանող «Marseille/infos» հանդեսում տպագրված բազմաբնույթ նյութերը՝ առաջնորդող, տեղեկատվական և հաղորդակցական գործառույթ ունեցող հոդվածները:

Ավելի քան 80 տարի 5000 տպաքանակով հրատարակվող «Marseille/infos»-ն ընդգրկում է Մարսել քաղաքի անցյալի, ներկայի և ապագայի թեմաները: Ի սկզբանե այս ամսագիրը ունեցել է զուտ տեղեկատվական կամ իրագեկման գործառույթ (fonction d'information), իսկ հետագայում

շեշտադրել է հետադարձ կապը հանրության հետ՝ իրականացնելով հաղորդակցական գործառույթ (fonction de communication): Նշենք, որ Ֆրանսերենում informer և communiquer բայերի իմաստային ծավալի համեմատական քննությունը վեր է հանում communiquer բայի պարագայում լրացուցիչ être en relation և partager իմասկները:

Լինելով անկողմնակալ և բարեխիղճ, այն է՝ օբյեկտիվ լուսաբանման և իրազեկման պահանջներին հետևելով, այդուհանդերձ, կամա թե ակամա, հողվածագիրը չի կարող գերծ մնալ իր դիրքորոշումն արտահայտելուց, քանի որ օբյեկտիվ իրականությանը հնարավորինս մոտենալու մեր բոլոր ջանքերը գրեթե ամբողջովին զուր են, որովհետև, գործելով մեր ես – ի ենթակայության ներքո, մենք այն անխուսափելիորեն միախառնում ենք իրականության ընկալումներին և վերջինս, միանշանակորեն արտացոլվելու փոխարեն, իրականում բեկվում է մեր մտային պատկերացումների միջով: Այս տեսակետից մտածել նշանակում է որոշակի վերաբերմունք դրսևորել, փաստել, գնահատել կամ ցանկություն արտահայտել:

Հիմնաբառեր՝ հավելիմաստային արժեք, տեղեկատվական գործառույթ, հաղորդակցական գործառույթ, իրազեկման գործառույթ:

Մոնա Մարտիրոսյան

*Ռուս-հայկական համալսարան
Երևան, Հայաստանի Հանրապետություն*

ԴԱՐՁՎԱԾՔՆԵՐԸ ԵՎ ԴՐԱՆՑ ԱՌԱՆՁՆԱՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԹՈՒՐՔԵՐԵՆՈՒՄ

Դարձվածքը կայուն, պատրաստի վերարտադրելի բառ է կամ բառակապակցություն, որի բաղադրիչների շարահյուսական կապը մթազնամ է, իսկ ողջ բաղադրությունը՝ վերահիմաստավորված: Դարձվածքները կարող են լինել գոյական, ածական, մակբայ, պարզ կամ բարդ բայեր: Ինչպես ասացվածքները, դրանք նույնպես կարճ, իմաստակիր արտահայտչամիջոցներ են: Քանի որ դրանք կարծրատիպային են դրանց բաղադրիչները չեն կարող փոխարինվել այլ բառերով, նույնիսկ հոմանիշներով, միևնույն ժամանակ չի կարող փոխվել դրանց շարադասությունը:

Չնայած թուրքերենում կան դարձվածքներ, որոնք ունեն հոմանիշներ և հականիշներ: Կան նաև այնպիսի դարձվածքներ, որոնք միևնույն ժամանակ ասացվածքներ են: Դարձվածքները ցանկացած լեզվում օգտագործվում են արտահայտությունն ավելի տպավորիչ, գրավիչ դարձնելու համար: Նույն լեզվով կայուն բառակապակցությունները տարբեր շրջաններում կարող են արտասանվել տարբեր բառերով: Դարձվածքները արտացոլում են այդ լեզվով խոսող ազգի մշակույթն ու արժեքները: Հանախ դարձվածքները

ունենում են տվյալ լեզվամտածողությանը բնորոշ իմաստներ և չեն կարող թարգմանվել այլ լեզուներով՝ համապատասխան բառերով կամ քերականական նույն ձևերով: Անգամ հաջող թարգմանության դեպքում որոշ դարձվածքներ կորցնում են իրենց իմաստային ճշգրտությունն ու գրավչությունը: Թուրքերենում դարձվածքները բազմաթիվ են և շատ գործածական: Կարող են կազմված լինել տարբեր խոսքի մասերից: Բայերով կազմված դարձվածքները թուրքերենում գերակշռում են: Դրանք կարող են կազմված լինել երկու և ավելի բաղադրիչներից:

Հիմնաբառեր՝ դարձվածք, կայուն բառակապակցություն, ասացվածք, բայ, խոսքի մաս

Աշխեն Միքայելյան

*Ռուս-հայկական համալսարան
Երևան, Հայաստանի Հանրապետություն*

ԷԴՎԱՐԴ ԷՍԹԼԻՆ ՔԱՄՄԻՆԳՉԻ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԼԵԶՈՒՆ

XX դարի ամերիկյան պոեզիան ամերիկյան գրականության պատմության ամենաբարդ ու հետաքրքրական ժամանակաշրջաններից է: Այս դարաշրջանի ինքնատիպ գրողներից էր Էդվարդ Էսթլին Քամինգզը (1894-1962). բանաստեղծ, կրթությամբ նկարիչ, լուսանկարիչ՝ ամենաապացուած մոդեռնիստներից մեկը: Քամինգզը ամերիկյան բանաստեղծներից առաջիններից էր ով գիտակցեց, որ չափածոն բանավորից վերածվել է տեսողական արվեստի:

Հատկապես Քամինգզի վերջին ժամանակաշրջանի բանաստեղծությունների լեզուն շատ բարդ է ու խճճված. նա իր ընթերցողին խնդրում է իր ստեղծագործություններին մոտենալ երեխայի անկեղծությամբ ու պարզությամբ: Սա էլ հենց այն վերաբերմունքն է, որ ինքը հեղինակը ցուցաբերում է մայրենի լեզվի կանոնների նկատմամբ: Նա ձևավորում էր լեզուն այնպես, ինչպես երեխան կաներ, օրինակ նմանության սկզբունքով: Անկանոն բայերի անցյալ ձևը կազմում էր “ed” վերջավորության միջոցով, բոլոր ածականների բաղդատական ու գերադրական աստիճանը կազմում էր “er”, “est” միջոցով, last բառը, որն արդեն գերադրական է, ձևափոխում էր՝ օգտագործելով lastest տարբերակը:

Կարդալով **1x1** բանաստեղծությունների ժողովածուի «I» բանաստեղծությունը տպավորություն է ստեղծվում, որ հեղինակը դեռ չի ազատվել երեխաներին հատուկ որոշ սովորություններից, նրա ստեղծած բառերը ինչպիսին են *whirlingest, givingest, livingest* հիշեցնում է երեխայի, ով սիրում է չափազանցնել և ավելացնում է «**est**» բոլոր ածականներին: Արդյունքում հեղինակը շատ հաճախ ստեղծում էր ոչ միայն գոյություն չունեցող ածականի գերադրական աստիճան, այլ մի խոսքի մասին պատկանող բառը վերածում է մեկ այլ խոսքի մասի:

Այսպիսով, Քամինգզի բարդ ստեղծագործությունները հասկանալու համար կա ընդամենը մեկ ճանապարհ՝ խորապես ծանոթ լինել նրա ստեղծագործություններին և իմանալ նրա լեզուն:

Հիմնաբառեր՝ մոդեռնիստ, լեզու, խոսք, արվեստ, քերականություն, ամերիկյան, պոեզիա:

Ալվարդ Ջիվանյան

*Երևանի պետական համալսարան
Երևան, Հայաստանի Հանրապետություն*

ՓԵՐՔՆԱԿԱՆԸ ՀՈՎՀ. ԹՈՒՄԱՆՅԱՆԻ ԵՐԿԵՐՈՒՄ

Գրական երկերը քննելիս կարելի է տարանջատել առնվազն երկու մոտեցում՝ չափանիշ ընտրելով գերբնականը՝ որպես թեմատիկ ընտրության հանդեպ հեղինակների ունեցած պատկերացումները: Հայ դասական գրականության մեջ նկատելի է մոտեցում, երբ հեղինակը, հանդես գալով իբրև կրթված մտավորական, գերբնականի հանդեպ հավատը համարում է խավարամտություն և անցյալի հետամնաց մտածելակերպի դրսևորում: Նման մոտեցումը բնորոշ է Ծիրվանգաղեի, Նար-Դոսի, Ռ. Պատկանյանի, Մ. Նալբանդյանի, Ավ. Ահարոնյանի մի շարք գործերին, և կարելի է բնորոշել որպես ազգագրական-գնահատողական:

Բոլորովին տարբեր մոտեցում է գերբնականի հետևողական և լիարժեք գեղարվեստականացումը, որի արդյունքում բացահայտվում է հեղինակի առանձնահատուկ աշխարհընկալումը:

Ի հակադրություն վերը նշված ազգագրական-քննադատական մոտեցման՝ այն բացառում է հեղինակի գերադաս կեցվածքը: Այդպիսին են Ղ. Աղայանի, Թվկատինցու, Մ. Արմենի մի շարք երկերը: Սակայն հայ գիտնականներից ոչ մեկն այնպես չի մերձեցրել գերբնականը իրական կյան-

քին, ինչպես Հովի. Թումանյանը: Վերջինիս հետաքրքրությունը գերբնականով անհատական ընտրության դրսևորում չէր: Թումանյանը ժամանակակից էր Բ. Ռոզետիի, Ու.Բ. Յեյթսի, Ջ.Մ. Բարրիի, որոնք համակված էին դեպի արմատները վերադառնալու ճգտումով, որ գիտական տիրույթում ենթադրում էր վերադարձ դեպի բանահյուսություն՝ հավատամքներ, խորհրդավոր ոգիներ, դյութական անտառներ ու այլ աշխարհիկ խոսույթ:

Հիմնաբառեր՝ դասականներ, գրականություն, գերբնական, հավատ, մտածելակերպ, դրսևորում, անհատ:

Էմմա Խաչատրյան

*Ռուս-հայկական համալսարան
Երևան, Հայաստանի Հանրապետության*

ԱՐԱՔԵՐԵՆԸ ՈՐՊԵՍ ՄԻՋՆԱԳԱՐԻ ՊՈԵՏՆԵՐԻ ՆԵՐՇՆՉԱՆՔԻ ԱՂԲՅՈՒՐ

Մինչ միջնադարի Եվրոպայում ծաղկում էին ազգային լեզուները, մշակույթը, ամրապնդվում էր քրիստոնեությունը, արարվում էին արվեստի հրաշագեղ գործեր, մարդկային ուղեղի և մտքի զուգակցումից ծնվում էին գիտական հայտնագործություններ (բայց միաժամանակ նաև մոլեգնում էին քաղցն ու համաճարակները, խաչակրաց արշավանքների ու ազգակործան պատերազմների արանքում հորինվում էին վայրի օրենքներ), արաբական աշխարհում մարդիկ հմայվում էին հազար ու մեկ գիշերների պատմություններով, պոետները և փիլիսոփաները կազմում էին պատմությունների ինքնատիպ ժողովածուներ, արաբական քոչվոր ցեղերի սխրանքների մասին պատումների անթուրոգիաներ, իսկ հրապարակներում հնչում էին գեղեցկախոս հռետորների ճառերը :

Բայց ովքեր էլ որ հանդիպեն արաբական միջնադարյան գրականության, մասնավորապես պոեզիայի էջերում, այդ գրականության հերոսը միայն ու միայն մեկն է՝ արաբերենը. արաբական մշակույթի զարգացման և պատմության մեջ լեզվի դերն անսահման մեծ է. այն միավորում է ոչ միայն արաբական երկրները, այլև ողջ իսլամական աշխարհը:

Արաբերենը հասկապես շքեղացել է պոետների շուրթին. նրանք աշխարհի գեղարվեստական պատկերի փրնտրտուքի մեջ ձևավորել են նոր ու բարդ սկզբունքներ, ձևեր, հնարքներ՝ հաստատելով լեզվի հրաշքը, որն է՝ գրել նույն բանի մասին նույն լեզվով, սակայն միաժամանակ տարբերվել ամենայն խորությամբ:

Արաբական խոսքարվեստը հետագա բոլոր դարերում հմայել է հետազոտողներին, սակայն մինչ այսօր արաբագիտությունը խորությամբ չի ուսումնասիրել արաբական միջնադարյան գրականությունն ու նրա լեզուն:

Հիմնաբառեր՝ Աթթար, Ջալալ Ալ-Դին Ալ-Ռումի, Հարուն Ալ-Ռաշիդ, միջնադարի արաբական պոեզիա, Խոջա Նասր Էդդին, Ալ-Ջահեզ:

Liana Aghajanyan

Russian-Armenian University

Yerevan, Republic of Armenia

COHESION AND COHERENCE IN THE GENRE OF MEMOIR

In memoir writing, coherence is essential for ensuring the logical development and comprehension of factual and conceptual content. It functions as a unifying force, forming a meaningful center that may appear anywhere in the text. This central idea guides the narrative either through a central-focused approach – where content builds around the core – or a non-central-focused one, where information radiates outward into distinct parts or chapters.

In contrast, cohesion refers to the grammatical, lexical, and semantic connections that link sentences and paragraphs. While coherence ensures the overall unity and meaning of the text, cohesion provides the surface-level ties that bind its parts together. Although related, the two are not the same: cohesion is more linguistic and structural, whereas coherence also involves cognitive and psychological engagement with the text.

The unity of a memoir depends on how well these elements interact. The “center” of the text – its conceptual message – draws together various segments, even if some information appears superfluous. The reader’s perception is guided by semantic strength of connections within the discourse

and shaped by personal factors such as emotions, values, background knowledge, and cultural context. Thus, while authors use linguistic and stylistic tools to shape coherence and cohesion, the reader ultimately plays an active role in interpreting the memoir's meaning.

Keywords: author, language, coherence, cohesion, memoir, interpretation, reader.

Louisa Antonian

Russian-Armenian University

Yerevan, Republic of Armenia

MAXIMIZING STUDENT UNDERSTANDING WITHIN A CONSTRUCTIVIST FRAMEWORK

The constructivist approach in education has gained significant attention for its emphasis on learner-centered instruction, active engagement, and knowledge construction. The purpose for using constructivism in teaching is to help students learn as effectively and efficiently as possible. To this end, this research aims at investigating the effectiveness of constructivist teaching that can be customized to meet the diversity of English education students' learning needs and satisfaction, develop and maximize their understanding through expert guidance.

Drawing on extensive empirical studies, this research highlights the central tenets of constructivism: learners actively construct knowledge and understanding of the world through experiences and reflection, that is, instructional strategies where learners construct knowledge are tailored through social interaction based on their prior knowledge. As a result, this research recommends teachers to incorporate constructivist teaching strategies into their classrooms. By understanding and implementing the viable constructivist teaching strategies, teachers can promote deeper and more meaningful learning outcomes for their students.

Keywords: constructivism, instructional strategies, social interaction, English education

Lia Asatryan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

SYMBOLISM IN POETRY: A CRITICAL ANALYSIS

Symbolism in poetry is a powerful literary device that allows poets to transcend the boundaries of literal language, evoking deeper emotions and layered meanings. Through the use of symbols – whether drawn from nature, mythology, religion, or personal experience – poets create a rich tapestry of imagery that resonates beyond the surface of the text. Symbolism not only enhances the visual and emotional impact of a poem but also serves as a vital tool for expressing complex ideas, cultural values, and the poet’s inner world.

This critical analysis explores how symbolism functions across a selection of poetic works, emphasizing its role as a medium of artistic expression, cultural representation, and personal introspection. By conducting close readings of various poems from different historical and cultural contexts, the study highlights the ways in which symbols contribute to the thematic depth and emotional resonance of poetry. Moreover, the analysis reveals how symbolic language shapes poetic discourse, enriches the reader’s literary experience, and encourages a more profound engagement with the text.

Symbolism in poetry is an essential element that invites readers to look beyond words and uncover the hidden truths and universal emotions embedded within the lines.

Keywords: poetry, symbolism, analysis, meaning, literary device, imagery, author's intent, poetic discourse.

Lilit Baburyan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

DIPLOMATIC ENGLISH AND LINGUISTIC TRANSFORMATION IN INTERNATIONAL RELATIONS

Language plays a crucial role in diplomacy, shaping international relations through careful negotiation, precision, and subtlety. Over time, Diplomatic English has undergone significant transformation, adapting to political shifts, globalization, and technological advancements. These changes reflect broader linguistic and cultural trends, affecting the way nations communicate and resolve conflicts.

Organizations such as the United Nations, the European Union, and the World Trade Organization have contributed to this shift, promoting neutral and direct language to facilitate international cooperation. Digital communication has further transformed Diplomatic English. Email, social media, and instant messaging have introduced a need for brevity and immediacy, making traditional diplomatic language less practical. While official documents still maintain formal structures, public diplomacy – such as government statements on social platforms – now favors concise, direct messaging to engage global audiences. However, this shift carries risks, as

oversimplification can lead to misinterpretation in sensitive negotiations.

The evolution of Diplomatic English demonstrates its ability to adapt to the demands of international relations. While the balance between tradition and modernity continues to shift, effective diplomacy relies on linguistic precision, cultural awareness, and the ability to communicate across diverse global contexts.

Keywords: diplomacy, language, globalization, technology, multilingualism, brevity, artificial intelligence, diverse global contexts.

Tamara Baghdadyan
Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia

ADOPTION AND DISSEMINATION OF NEOLOGISMS IN MODERN COMMUNICATION

The English language is constantly evolving, fueled by cultural, social, and technological shifts. Neologisms, or newly coined words, are reshaping the vocabulary we use every day, reflecting our changing world and the ways we interact – especially online. These words often address emerging needs, enabling people to express ideas and concepts efficiently and accurately. Social media, technology, and global communication are accelerating the creation and spread of these new terms, from slang and internet memes to abbreviations and emojis. Another interesting trend is the symbolic use of neologisms in specific domains. For example, public relations (PR) strategies are often described symbolically, using colors like white, gray, green, red, and black to categorize different approaches. While neologisms enrich the language and help us express new ideas, they also pose unique challenges for translation and understanding across cultures. Finding precise lexical equivalents for these words in other languages can be complex due to their highly specific contexts. Neologisms underscore the interconnectedness of language, culture, and

technology, highlighting English's ability to encapsulate and communicate the contemporary experience with remarkable flexibility.

Keywords: neologisms, language evolution, English vocabulary, social media, influence, technology and language, global communication.

Lilit Baghdasaryan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

THE USE OF AUDIO-VISUAL AIDS IN THE EFL CLASSROOM

The integration of audio-visual aids in English as a Foreign Language (EFL) classrooms has proven to be an effective strategy for enhancing language acquisition, improving learner motivation, and fostering communicative competence. Traditional teaching methods, often dominated by textbooks and lectures, may not fully engage learners or address diverse learning styles. By contrast, audio-visual materials – such as videos, films, songs, interactive presentations, and digital media – provide authentic linguistic input and contextualized language use, which help students develop listening, speaking, reading, and writing skills more effectively.

Audio-visual aids create a multi-sensory learning environment where students not only hear but also see language in use, making abstract concepts more concrete and memorable. For example, videos depicting real-life situations enable learners to observe body language, cultural nuances, and pronunciation patterns in authentic contexts. Additionally, the use of images, charts, and animations simplifies complex grammar or vocabulary, while songs and films enhance listening skills and cultural awareness.

Furthermore, audio-visual aids increase learner motivation and reduce classroom monotony, as they introduce variety and stimulate interest. They also support differentiated instruction by catering to visual, auditory, and kinesthetic learners. With technological advancements and the availability of online resources, teachers can now easily integrate audio-visual tools into lessons, making EFL instruction more interactive and learner-centered.

In conclusion, the use of audio-visual aids in the EFL classroom is not merely a supplement but a necessity in modern pedagogy. By providing authentic input, enhancing comprehension, and boosting motivation, audio-visual aids significantly contribute to the effectiveness of language teaching and learning, ultimately preparing learners for real-life communication in English.

Keywords: audio-visual aids, EFL classroom, learner motivation, communicative competence.

Marina Chalyan, Anahit Tunyan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

LINGUISTIC FEATURES OF THE ADVERTISING DISCOURSE

Advertising discourse refers to the specific ways of language, visuals and other strategies used in advertisements to persuade, inform or influence audience. It involves the study of how advertisements communicate messages through rhetorical strategies, persuasive emotional appeals.

Advertising discourse represents a unique type of communication where language serves as a powerful tool of persuasion and influence. It's linguistic features- such as brevity, emotional appeal, creativity, wordplay, neologism, and stylistic devices – are deliberately chosen to attract, attention, create memorable impression, and encourage consumer action. The use of imperatives, rhetorical questions, repetition, and figurative language make advertising both engaging and manipulative, reflecting cultural values and social trends. Thus, the study of advertising discourse highlights not only the peculiarities of its language but also its role as a mirror of modern society and a driver of consumer behaviour.

Keywords: advertising discourse refers to the specific ways of language, visuals and other strategies used in advertisements to persuade, inform or influence audience.

Nonna Gasparyan

Armenian National Agrarian University

Yerevan, Republic of Armenia

PHRASEOLOGICAL ANTONYMS AND CONCEPTUAL OPPOSITIONS IN ENGLISH AND RUSSIAN

Phraseology, a branch of linguistics, studies set expressions known as phraseological units. They are characterized as stable word combinations with partially or completely transferred meanings. The focus of investigation are phraseological antonyms, or oppositional pairs within fixed expressions. Antonymy is generally understood as semantic opposition and is explored through its structure, usage, and cultural context. A synchronic classification divides phraseological units into fusions, unities, and combinations, depending on their degree of semantic cohesion. Within this framework, this study investigates the antonymic concepts of “success – failure” and “love – hatred” in English and Russian linguistic cultures.

The concept of *success* in English is often associated with wealth, achievement, and economic prosperity. In Russian linguoculture *success* is more frequently equated with luck or fortune. Conversely, *failure* in English tends to be linked with the loss of time or financial stability, while in Russian, it evokes emotional loss, such as losing loved ones or personal happiness.

When analyzing *love* and *hatred*, both cultures reflect similar emotional frameworks, though their expression differs. English speakers often mask negative emotions and emphasize emotional restraint, whereas Russian speakers tend to be more direct and expressive. Despite cultural differences, proverbs in both languages suggest that love is powerful, selfless, and emotionally transformative, while hatred is emotionally intense, destructive, and socially isolating.

Overall, phraseological antonyms not only reflect linguistic opposition but also provide insight into national worldviews, emotional expression, and cultural values embedded in language.

Keywords: phraseological antonyms, language, opposition, culture, values, nations.

Armine Ghalachyan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

SHAKESPEARE’S LEGACY IN ARMENIAN CULTURE

The translation of Shakespeare’s plays into Armenian began as early as the 17th century and continues to be in demand to this day. This study explores the reports and reflections of renowned translators on this subject, tracing the key stages in the development of Shakespearean translation in Armenia and its evolution both within the Armenian language and among Armenian communities abroad. The art of translation is introduced through the earliest attempts to render Shakespeare’s works into Armenian – efforts that involved not only conveying foreign ideas and emotions but also integrating them into a new linguistic and cultural context. Various schools of translation and prominent Armenian scholars have demonstrated that Shakespeare has become a benchmark by which a nation’s cultural sophistication can be measured.

We have made an attempt to provide a detailed comparison of translations by well-known Armenian translators, examining their interpretation and understanding of the original texts alongside their translated versions. It also highlights the invaluable contribution of Armenian theatre to the staging and popularization of Shakespearean drama,

revealing the Bard as a noble and imaginative figure – a joyful imitator of nature and a gentle, artful expresser of it through his lyrical rhetoric.

Shakespeare's place in the history of Armenian literary translation is highly distinguished. Though born in the 16th century, his works remain profoundly relevant and contemporary across all ages, resonating deeply within Armenian literature and culture.

Keywords: stages of translation development, interpretation, comprehension, original text, invaluable contribution.

Ruzan Ghazaryan

*Yerevan State University
Yerevan, Republic of Armenia*

HOMONYMY IN TRANSLATION STUDIES

Homonymy is a complex and ambiguous phenomenon – particularly significant in the field of translation studies. The lack of consensus among scholars regarding the definition and classification of *homonymy* and *homonyms* leads to divergent approaches in identifying and describing these lexical units. This inconsistency is especially problematic for translators, who rely heavily on clarity and precision in semantic interpretation across languages. In English-language dictionaries, homonyms may be grouped under a single polysemous entry or listed as separate words, yet there is no uniform standard for presenting their meanings – posing a major challenge for accurate and context-sensitive translation.

From a translation perspective, homonyms represent a high-risk area for semantic misinterpretation, particularly when translating into languages that do not share the same homonymous forms or conceptual distinctions. This study explores English homonyms as linguistic signs and considers the “topical” knowledge they activate – cultural, contextual, and cognitive associations that must be recognized and interpreted accurately during the translation process.

A historiographical review reveals a dynamic scholarly discourse on homonymy, underscoring its evolving definitions

and its relation to polysemy and synonymy. Distinguishing between these phenomena is essential for translators, as it influences how meaning is transferred across languages. The study also classifies homonyms into subtypes – homophones, homographs, and perfect homonyms – and examines their phonetic and orthographic features. These distinctions are crucial for resolving ambiguities in both written and oral translation contexts.

Furthermore, the origins of English homonymy – etymological convergence, sound shifts, and lexical borrowing – are of particular interest in translation studies, as they shed light on why certain homonyms lack equivalents in other languages. This absence often forces translators to rely on paraphrase, footnotes, or culturally adaptive strategies to convey meaning.

The lexicographic treatment of homonyms also has direct implications for translators. Variability in dictionary entries can lead to different interpretative choices, particularly when working with academic or literary texts where precision is vital. Thus, translators must critically evaluate lexicographic sources and consider broader contextual cues to avoid misrepresentation.

Keywords: homonymy, translators, evaluate, lexicographic sources, context, interpretation.

Alla Kevorkova

Russian-Armenian University

Yerevan, Republic of Armenia

VERBAL AGGRESSION IN CONTEMPORARY NEWSPAPER LANGUAGE

Verbal aggression in journalism occupies a distinct place within the media landscape. As the boundaries between informative articles and commentaries become increasingly blurred, newspapers or internet articles often prefer to publish emotionally charged, confrontational news aimed at influencing public perception rather than fostering balanced debate. It is characterised by its aggressive tone and persuasive intent. Unlike other journalistic genres, these articles typically begin with a clearly defined thesis, which the author defends throughout the text – often through indirect references or allusions familiar to the reader. A central feature of such texts is the explicit negative evaluation of either the subject under discussion or the prevailing attitude toward it. In this context, verbal aggression emerges as a core component of uncompromising discourse. Fostering dialogue, these texts often adopt an antagonistic stance, particularly in oppositional media, where the emphasis lies on discrediting opponents rather than engaging in substantive discussion. Verbal aggression allows authors to assert ideological positions, delegitimize

opposing viewpoints, and mobilize reader's emotions. This is especially prominent in polemical genres, where the journalist's voice becomes overtly personal, often adopting an antagonistic tone toward individuals, institutions, or social groups. The lexical units associated with the opposing forces are violence, conflict, enemy, monster, cruelty, trauma, violence mostly against children, criminal, deprivation of rights, etc. The emotionally charged vocabulary is used to arouse strong negative reaction from readers and to reinforce the persuasive power of journalism.

The aggressive tone of contemporary newspaper language can be understood as a reflection of social tensions. As a result, it may increase reader's engagement and have strong emotional impact. The use of negative, discrediting linguistic units increases concerns about journalistic ethics, objectivity, and the erosion of regular public discourse. Understanding the mechanisms and implications of verbal aggression in media texts is therefore essential for the specialists of media, communication, and language studies.

Keywords: communication, language, discourse, media, aggression, newspaper language

Lusine Madatyan

*Institute of Archaeology and Ethnography, NAS AR
Yerevan, Republic of Armenia*

A COGNITIVE ANALYSIS OF BRITISH AND ARMENIAN FOLKTALE FORMULAS

Folktales are a means of passing down cultural values, moral lessons, and collective memory. Although cultures differ, folktales from around the world often follow similar patterns. One such pattern is the use of formulaic elements—fixed phrases or expressions that appear at the beginning, middle, and end of many tales. This study examines folktale formulas in British and Armenian traditions using comparative-historical, cognitive, contextual, and analytical methods. It focuses on how opening, intermediate, and closing formulas structure the narrative, ensure coherence, and guide the listener’s or reader’s emotional engagement. These formulas are treated as cognitive patterns that extend beyond the morphological elements of the folktale genre. Opening formulas function as narrative devices that transport the reader to a distant past, presenting a tale whose authenticity is left to the reader’s interpretation. Intermediate formulas create a sense of uncertainty and act as connectors between narrative episodes. Closing formulas serve as transitions, guiding the audience back from an imaginary time and space to reality. In addition, numerical indicators within these formulas reflect cultural and symbolic meanings

embedded in the narratives, offering insights into both universal storytelling structures and specific cultural identities. The recurrence of these formulas across cultures underscores their deep-rooted cognitive and structural importance in oral storytelling traditions. By analyzing how these formulas function and vary between the two traditions, this study demonstrates that folktales from different cultures follow shared cognitive patterns in constructing meaning and engaging audiences.

Key words: cognitive patterns, folktale formulas, uncertainty, background knowledge, folktale, indefinite time.

Gohar Melkonyan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

SELF-EVALUATION AND SELF-REFLECTION IN LANGUAGE TEACHING

Self-evaluation and self-reflection play a crucial role in monitoring the development of didactic knowledge, teaching competences, and practical teaching skills. An inclusive and structured approach is widely recognized as a key strength, particularly for those who are engaged in the practical aspects of teaching. Such approaches effectively bridge the gap between theoretical understanding and real-world classroom application by providing a clear overview of teaching methods, techniques, and competences across various proficiency levels.

Engaging in self-evaluation and self-reflection not only clarifies the complex components of language teaching but also motivates both students and teachers to continuously refine their skills and commit to lifelong professional development. These practices foster a habit of critical thinking about one's teaching, encouraging ongoing self-assessment and goal-setting.

Moreover, the ability to document self-evaluation has proven to be highly beneficial. Constructive feedback from peers, mentors, and supervisors encourages reflective discussions and enables students and teachers to compare their

own assessments with external perspectives. This comparison deepens metacognitive awareness and supports more targeted improvements in teaching performance.

Self-evaluation also highlights specific areas in need of development, such as lesson planning, classroom management, teaching methodology, and spoken communication. However, certain competences – especially those related to assessment of learning, promoting independent learning, and utilizing institutional resources – often remain underdeveloped. This is likely due to the limited scope and duration of many pre-service training programs, which tend to focus more heavily on lesson delivery and the four core language skills. The integration of self-evaluation and self-reflection into language teaching education can greatly support future teachers in developing the skills needed to meet the evolving challenges of the classroom.

Keywords: integration, self-evaluation, self-reflection, language teaching, classroom, education.

Narine Minasyan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

**PRAGMALINGUISTIC ASPECT
OF ENGLISH MEDIA-POLITICAL
DISCOURSE: EUPHEMISM OR
DYSPEMISM?**

Mass media, as an inseparable part of political discourse, performs a pivotal role in shaping ideologies and exerting influence on the audience. The manipulative technology, widely employed in mass media, is realized through multiple linguistic means; these special linguistic strategies insensibly intrude the addressees' minds reshaping their psychosphere. This paper aims to consolidate the theoretical insight and practical comprehension of euphemism and dysphemism.

Euphemism and dysphemism as figurative expressions abundantly participate in the process of discursive framing of reality. A new approach shows that the same linguistic expression can perform pragmatic duality, functioning euphemistically and dysphemistically within the same discursive context. If we consider euphemisms as politically polite expressions or subjective interpretation of the situation, they may also understate the event and be offensive or destructive for another segment of the mass audience, which transforms euphemism into dysphemism. It naturally follows

that the same locution may have different illocutions and perlocutions in one and the same context.

Thus, euphemisms and dysphemisms are not the 'labels' of the words or word expressions, they are strategies of communication performed by a journalist or an analyst, which eventually can be evaluated as positive or negative by the audience.

Keywords: media-political discourse, speech acts, euphemism/dysphemism, twofold function, positive/negative.

Susanna Tadevosyan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

THE ROLE OF RELIGIOUS DISCOURSE IN LITERARY IMAGINATION

The interpretation of Christian motifs in literature creates a unique atmosphere of interplay between poetic vision and religious beliefs. This dynamic synthesis enriches the literary experience, influencing the reader's worldview in a profound and thoughtful manner.

Religious influence on literature has been fundamental throughout centuries. It has inspired the creation of controversial plot with complex characters and deep symbolic imagery. Furthermore, religion serves as a philosophical and ethical lens through which writers explore fundamental human questions of faith, morality, suffering, and salvation. Its system of beliefs, rituals, and values fosters introspection and stimulates the emergence of new artistic forms. Dante's *Divine Comedy* was one of the first literary works that reflect a deep Christian philosophy shaped by medieval Catholic standards.

The research suggests that up till now religious motifs continue to play a vital role in shaping fiction. They serve as carriers of cultural, historical, and spiritual significance. By embedding religious imagery in their work, authors challenge readers to engage with deeper philosophical meanings, thereby

expanding the scope of literary interpretation. The convergence of literature and religion creates a rich dialogic space in which art transcends time and space. It invites reflection, promotes self-awareness, and contributes to the spiritual development of the individual. Religion in literature remains an essential object of academic study, offering invaluable insights into both cultural heritage and the inner complexities of the human soul.

Keywords: religious discourse, literature, study, interpretation, influence, culture.

Nune Tovmasyan, Anna Papoyan

Russian-Armenian University

Yerevan State University

AI-BASED EDUCATIONAL PLATFORMS AND THEIR IMPACT ON LANGUAGE EDUCATION

Technological advancements in the education sector lead to a transformation that fundamentally alters learning processes. (Li, 2018) Elements such as distance education, online courses, personalized learning, visual and interactive materials, teacher-learner interaction, and data analysis enhance the learning experience, making it more accessible, flexible, and interactive. This transformation facilitates the emphasis on learner-centered approaches, diversifies learning materials, and enables teachers to offer more individualized guidance to students. Particularly in language teaching, AI has the potential to provide learners with a more personalized and effective educational experience. AI can be described as a domain that allows computers to replicate human-like intelligence. AI offers a valuable opportunity to improve instructional methods by providing tools for tracking student progress, understanding their needs, and adapting educational materials to suit the intended goals and levels of proficiency

Examining AI-based educational platforms and applications we make an attempt to demonstrate the potential of

AI tools to enhance the learning experience by delivering content that is specifically tailored to the individual needs of learners.

Keywords: technological advancements, AI-Based Educational Platforms, flexible, interactive, learner-centered approach.

Mane Sarinyan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

SERGEY SARINYAN’S CONTRIBUTIONS TO LITERARY CRITICISM

Sergey Sarinyan was a prominent literary historian, theorist, and critic. He founded a scholarly school of literary studies and formulated the methodology of philosophical literary criticism, presenting its key principles in his influential article titled “Defining the Philosophy of Literature.” Sarinyan is regarded as a pioneer of philosophical literary criticism, a theorist devoted to the scientific development of the discipline, the first to define Armenian Romanticism as a “historical category,” and the author of a comprehensive theory of Armenian national ideology.

Throughout his academic career, Sarinyan consistently emphasized the scientific grounding of literary studies, a commitment clearly reflected in his wide-ranging research, monographs, and historical-critical writings. He advanced this goal through a humanistic perspective, built upon an integrative method of analysis – examining individual works or an author’s entire creative output through the unity of form and content. This approach positioned literature within a living interaction of sociological, philosophical, anthropological, psychological, and aesthetic frameworks.

Keywords: academic school, philosophical literary criticism, armenian romanticism, armenian ideology, “Two centuries of armenian literature”.

Armine Simonyan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

BAKHTIN'S PHILOSOPHY AND ITS APPLICATION TO POLITICAL DISCOURSE

Mikhail Bakhtin, a major philosopher and literary scholar, profoundly influenced our understanding of language, identity, and meaning. For Bakhtin, language is not a neutral medium – it is deeply social, embedded in human interaction, and shaped by individual consciousness. He distinguished between monologic and dialogic speech. *Monologue* asserts a single truth known only to the speaker; it is authoritative and closed. In contrast, *dialogue* involves openness, mutual exchange, and recognition of the other. According to Bakhtin, thought is inherently dialogic, and understanding is not a passive act of reception, but an active process of engagement. He developed this idea introducing the concept of polyphony. In a polyphonic novel (as seen in Dostoevsky's works), multiple voices coexist independently, without being subordinated to a single dominant perspective. No voice prevails; all are equally valid. Another key notion, *chronotope*, describes how time and space are intrinsically linked in shaping meaning – every speech act occurs within a specific historical and cultural context.

We have made an attempt to apply these ideas to political discourse, analyzing how politicians engage dialogically with

their audience. By referencing shared cultural figures or invoking collective memory, they create a sense of polyphony, embedding multiple cultural perspectives into their arguments. At the same time, politicians construct a chronotope – a vision of *here* and *now*, the stability of which is often threatened by opposing forces. Through this framing, they often deliver a monologic defense of national identity, while simultaneously appearing to foster dialogue by appealing to shared cultural heritage.

Bakhtin's legacy, therefore, extends well beyond literature. Political communication is inherently dialogic and polyphonic, and it can be definitely interpreted as a dialogue of cultures.

Keywords: Bakhtin's legacy, political discourse, dialogue, monologue, polyphony, chronotope.

Anzhela Simonyan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

LANGUAGE AS A POLITICAL TOOL AND THE PECULIARITIES OF ERDOGAN'S RHETORIC

Language, in its content, is not limited to its communicative function alone: in the sphere of politics, it acts as a crucial means of forming, transmitting, and controlling power. As Pierre Bourdieu noted, “Language is not only a means of communication, but also an instrument of power, through which both social hierarchies and political dominance are established.”

The role of language in Turkish political reality has been of particular importance since the proclamation of the Republic. It has served the purposes of building national identity, guiding society, and promoting state agendas. Lewis Geoffrey emphasizes that one of the key goals of the linguistic reforms initiated by Mustafa Kemal Atatürk in 1928 was the strengthening of a secular and Western identity. This ideology was also emphasized in Atatürk’s famous statement: “The Turkish language is the heart and mind of the Turkish nation.”

In contrast to Ataturk's secular-Western approach, Turkey's current president, Recep Tayyip Erdogan, guided by Islamic-conservative views, has given language a different

political role. His rhetoric is built on Ottoman and Islamic vocabulary, aiming to reinterpret historical heritage, enhance the value of religious symbols, and strengthen national-Islamic identity.

Keywords: language and politics, Turkish political rethoric, identity construction, Erdogan's rethoric.

Rita Tsatryan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

IMPLEMENTATION OF CLL INTO EFL CLASSROOM

The Communicative Language Learning (CLL) method is one of the most effective modern approaches to foreign language education. Unlike traditional grammar-oriented methods, CLL focuses on developing the ability to communicate naturally and effectively in real-life situations. Its primary aim is to form communicative competence, which includes not only linguistic knowledge but also sociolinguistic, pragmatic, and cultural skills. In this way, learners are trained to use the foreign language as a tool for interaction, problem-solving, and exchanging ideas.

In the context of teaching English to students of non-linguistic university specialties, the communicative method has particular significance. Future professionals in various fields increasingly require English not only for academic purposes but also for professional communication, participation in international projects, and career advancement. CLL motivates students by engaging them in interactive activities such as role-plays, group discussions, and case studies, which simulate authentic communication. This learner-centered approach fosters creativity, cooperation, and confidence in language use.

Despite its numerous advantages, the communicative method also presents certain challenges. It requires teachers to carefully design tasks that are both meaningful and level appropriate, and it may be difficult to implement in large classes or with students who lack prior language practice. Nevertheless, the benefits of CLL-enhanced motivation, stronger communicative skills, and better preparation for professional life – make it an indispensable component of modern language education.

Keywords: communicative learning, communicative competence, motivation, interactive methods, communication skills development.

Heghine Tumanyan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

THE ROLE OF AI IN SUPPORTING MOTIVATION FOR TEACHING AND LEARNING

Understanding how AI influences motivation in teaching and learning has a huge chance of becoming the subject of research for many years coming. A need arises to understand how it identifies the conditions under which it adapts positive engagement, as well as, considers the design and ethical challenges that educators are recommended to address to ensure that AI serves as a long lasting and more reliable force of motivation rather than a threat to meaningful learning.

Artificial intelligence is increasingly integrated into education not only as a tool for content delivery but also as a student motivation device. Recent studies show that AI-based applications, such as adaptive feedback systems, chatbots, and collaborative coding tools, can help with learners' motivation by supporting autonomy, competence, and relatedness as mentioned in Self-Determination Theory (STD) by Deci and Ryan (Deci & Ryan, 2000). It is worth noticing and considering that the same source also highlights potential risks, including over-reliance on generative tools and diminished metacognitive engagement.

Keywords: artificial intelligence, STD, motivation, challenges, metacognitive engagement.

Alina Tumasian

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

INTEGRATING INSTAGRAM TRENDS AND FESTIVE ACTIVITIES INTO EFL CLASSES: A CASE STUDY

In recent years, much attention has been paid to integrating digital tools and cultural elements into the process of teaching foreign languages. Teaching English as a Foreign Language (EFL) today requires not only traditional methods but also innovative approaches that correspond to the interests and realities of modern learners. Generation Z students, who actively engage in digital communication and spend significant time on social media, demonstrate the need for approaches that reflect their lifestyle and communication patterns.

The integration of Instagram trends in EFL classrooms represents a dynamic way of connecting language learning with students' everyday experiences. Such trends mirror the creativity, openness, and fast-paced interaction typical of today's youth. Festive activities, in turn, foster cultural awareness and a sense of shared values within the classroom environment. Both strategies contribute to increasing motivation, ensuring a more engaging learning process, and strengthening the interaction between students and teachers.

Examples such as the “hear-me-out” trend or the celebration of holidays like International Women’s Day (March 8) and Easter show how contemporary practices can be effectively incorporated into education. They prove that combining social media trends with culturally meaningful events enriches language teaching, making it not only more efficient but also more relevant and enjoyable for learners.

Keywords: EFL, Instagram trends, festive activities, generation Z learners, student engagement, cultural competence.

David Vandian

Arizona State University, USA

THE STATUS OF POST-VOCALIC ORTHOGRAPHIC ⟨r⟩ IN GENERAL AMERICAN ENGLISH PHONOLOGY

Traditional analyses of rhotic dialects of English, a category General American falls into, hold that the rhyme in words such as *par*, *pair*, *peer*, and *pour* are comprised of a vowel (in these cases, /ɑ ε ɪ ɔ/) plus the consonant /r/, while that of a word such as *purr* is the pure vowel /ɚ/. This analysis has been uncontroversial for several years and holds well for dialects with a broad berth of vowel distinctions before /r/, such as Hiberno-English.

However, in most areas of North America, several vowel mergers have occurred before historic /r/, especially before intervocalic /r/, where the traditional tense-lax distinction is now lost for most speakers; an example is the near-pair *nearer* and *mirror*. Concurrently, the so-called “consonantal /r/” has mostly given way to “vocalic /r/” after vowels, and the inventory of vowels allowed to appear before /r/ has been reduced to just /ɑ ε ɪ ɔ/ for most speakers of English in North America.

Having such a dramatic restriction is cross-linguistically unusual; typical solutions involve resyllabifying /r/ to the coda of the previous syllable, which violates the onset principle, so

an alternative analysis is in order. Based on morphological behavior and some dialectal phonological processes, I argue that the analysis of the vowels in *par*, *pair*, *peer*, and *pour* as diphthongs is most apt.

Keywords: English Phonology, rhotic, vowel, diphthong.

Meri Yesayan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

QUANTUM LINGUISTICS: THE LANGUAGE OF UNCERTAINTY AND ENTANGLEMENT

Today, interdisciplinary approaches are more important than ever, especially when it comes to understanding and explaining complex scientific ideas like those found in quantum physics. Many of the core concepts in quantum theory, such as entanglement or superposition, are difficult to describe using everyday language. This is where linguistics becomes essential.

Language doesn't just passively describe these ideas; it shapes how we think about them. By studying the words, metaphors, and stories we use, including references from literature like Alice's Adventures in Wonderland, we can better understand how people grasp and communicate these abstract concepts. This article shows that in the world of quantum physics, language plays an active role in building meaning. Through tools from cognitive linguistics, discourse analysis, and semiotics, we can see how scientific terms are constructed, interpreted, and shared. Looking at quantum physics through a linguistic lens not only deepens our understanding of the science itself, but also helps make it more accessible to a wider audience. This interplay between science and language highlights the importance of collaboration across disciplines,

where physicists and linguists can work together to refine explanations and bridge gaps in understanding. Ultimately, recognizing the power of language in shaping scientific thought opens new pathways for education, research, and public engagement.

Keywords: interdisciplinary, quantum physics, linguistics, metaphors, communication.

Marina Asatryan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

COMMUNICATIVE SITUATION AND TEXT DECODING

Decoding a text is one of the most intricate challenges explored in contemporary linguistics, particularly within stylistics and text linguistics. A crucial element in this process is the communicative situation, which involves both the addresser (author) and the recipient (reader) – each bringing their own emotions, awareness, and interpretive capacity to the interaction.

The reader's background knowledge, understanding of structural and stylistic features, and familiarity with the author's personal style all play a significant role in shaping interpretation. The process of decoding also relies heavily on the author's stylistic choices – including language devices, syntactic structures, and expressive tools used to represent reality and convey the writer's unique voice. Even though authors may share features based on their literary period, genre, or movement, their expression remains distinct and personal. Another key component in decoding is the informative content of the text – whether factual, conceptual, or implicit. The way this information is presented, and the stylistic means employed,

significantly influence the reader's comprehension, which is also shaped by emotional and cognitive factors such as intellect, interests, psychological state, intuition, nationality, and gender.

Text creation is, therefore, a dual communicative process: the author encodes the message with a specific audience in mind, while the reader decodes it based on their individual interpretive framework. Effective communication depends on how well the writer anticipates and aligns with the reader's decoding abilities.

Keywords: text, communicative situation, encoding, decoding, addresser, recipient, capacity.

Nune Grigorian

Peoples Friendship University of Russia

Moscow, the Russian Federation

ETHNOCONCEPT “HOME” IN THE ENGLISH PHRASEOLOGICAL PICTURE OF THE WORLD

The concept *home* plays a crucial role in shaping British identity, values, and emotional well-being. In the English phraseological picture of the world, *home* is not merely a physical structure or architectural space – it is a deeply personal and emotional construct, defined by the relationships, bonds, and shared experiences among those who dwell within it. A house alone does not constitute a *home*. It is the warmth of human connection, the spirit of togetherness, and the emotional ties among family members that truly transform a house into a home. The concept of *family* represents the people who inhabit the house – those who breathe life into its walls and create a sense of belonging, comfort, and security. Being with family evokes a unique emotional bond, one that fosters a profound sense of being "at home."

In Britain both *home* and *family* serve as foundational sources of strength, motivation, and inspiration. They offer hope and courage in the face of life's adversities. In this way, the home becomes a sacred space – a safe haven where one can

grow, evolve, and fully express their authentic self. Recognizing the vital role that *home* and *family* play in personal and cultural development calls for a cautious attitude toward protecting the unity and harmony within the family unit. These concepts should not be viewed in isolation: the *home* is where the *family* resides, and the *family* is what makes a place truly a *home*.

In the English phraseological picture of the world, *home* and *family* are more than just words – they represent a powerful emotional and cultural reality that underscores the human need for connection, stability, and belonging.

Keywords: concept, identity, picture of the world, culture, reality, home, emotions.

Kristine Harutyunyan
Yerevan State University
Yerevan, Republic of Armenia

TRANSLATION OF FILM TITLES: A PRAGMATIC APPROACH

The translation of film titles is a complex linguistic and cultural process that goes beyond mere word-for-word equivalence. Our study entitled “Translation of Film Titles: A Pragmatic Approach,” explores how pragmatic factors – such as context, audience expectations, cultural norms, and communicative intent – shape the strategies used by translators in adapting film titles for different linguistic and cultural environments. The research examines the balance between preserving the original meaning and achieving the intended impact on the target audience. Emphasis is placed on how pragmatic considerations – such as relevance, cultural resonance, and market appeal – influence the translator’s choices. The findings highlight that successful film title translation relies not only on linguistic accuracy but also on the translator’s ability to interpret and reproduce the pragmatic effects of the original title. Ultimately, the paper argues that a pragmatic approach provides a more flexible and audience-oriented framework for achieving effective and culturally appropriate translations of film titles.

Keywords: translation, pragmatics, communication, culture, film, research, impact.

Manana Dallakyan

*Russian-Armenian University
Yerevan, Republic of Armenia*

STRATEGIES FOR USING Pictionary GAME TO TEACH VOCABULARY TO BEGINNERS

Language teaching is constantly evolving, driven by advances in pedagogy and technology. This paper examines the effectiveness of using the Pictionary game as a tool for teaching English vocabulary to beginner learners. The research focuses on enhancing motivation, engagement, and retention of vocabulary through interactive, visual, and game-based activities. The study highlights that vocabulary acquisition is a foundational component of language proficiency, influencing listening, speaking, reading, and writing skills. Through analytical and experimental methods conducted at “Usmunk” School, Armenian learners were introduced to vocabulary lessons using both traditional and Pictionary-based approaches. Findings demonstrated that learners taught through Pictionary exhibited higher engagement and better recall of new words compared to those taught with translation-based methods. The game encouraged creativity, collaboration, and visual association, making learning enjoyable and memorable. However, challenges such as classroom noise and time management were noted. Overall, the research concludes that incorporating the Pictionary game into English lessons can

significantly enhance vocabulary learning outcomes when implemented strategically and supported by clear rules and balanced classroom management. This approach not only fosters linguistic competence but also develops communication, imagination, and teamwork among young learners.

Keywords: Pictionary game, vocabulary teaching, English language, beginners, interactive learning, motivation.

Lusine Hakobyan

Université Russo-Arménienne

Yerevan, Arménie

L'INFLUENCE DE LA LANGUE ARABE SUR LE FRANÇAIS

Il est pertinent de constater que, depuis plusieurs siècles, la langue et la culture arabe ont exercé une influence profonde et durable sur le français. Cette influence se manifeste à la fois sur le plan linguistique et sur le plan culturel, et elle s'inscrit dans des contextes historiques précis. En premier lieu, dès le Moyen Âge, les contacts entre le monde arabe et l'Europe ont favorisé une circulation intense de savoirs scientifiques et techniques. Dans ce cadre, de nombreux termes d'origine arabe sont entrés dans la langue française, notamment dans les domaines des mathématiques, de l'astronomie et de la médecine. Des exemples emblématiques tels qu'algèbre, zéro ou chiffre témoignent de l'importance de ces échanges intellectuels. En second lieu, la période coloniale, notamment entre 1830 et 1912 lors de l'installation française au Maghreb, a contribué à une nouvelle vague d'emprunts. Les Français ont alors intégré des termes issus de l'arabe parlé afin de faciliter la communication avec les populations locales. Ces emprunts traduisent une adaptation pragmatique aux réalités sociolinguistiques du terrain. Par ailleurs, il convient de souligner que l'apport lexical arabe ne se limite pas aux

sciences. Il s'étend également à des champs variés tels que la musique, l'architecture, l'alimentation ou encore la mode. Ces emprunts, aujourd'hui naturalisés dans le lexique français, s'utilisent dans la vie quotidienne, souvent sans que les locuteurs aient conscience de leur origine étymologique. Enfin, comme le rappelle Jean Pruvost dans son ouvrage « Nos Ancêtres les Arabes », la place de l'arabe dans l'histoire de la langue française est particulièrement significative. Selon lui, la langue arabe occupe la troisième position parmi les langues vivantes ayant le plus enrichi le français, après l'anglais et l'italien. Ce constat met en évidence l'importance du rôle dans la construction et l'évolution des langues.

Mots-clés: culture, langue, évolution, emprunts, terme, des échanges interculturels.

Edita Karamyan

Université Russo-Arménienne

Yerevan, Arménie

LE RÔLE DES JEUX DE LANGAGE DANS LA COMMUNICATION PUBLICITAIRE

À l'ère contemporaine de la consommation de masse, la communication publicitaire est devenue un élément essentiel du paysage médiatique. Afin d'en maximiser l'efficacité, les publicitaires élaborent des messages stratégiquement construits, s'appuyant sur une combinaison de moyens linguistiques et non linguistiques, avec une attention particulière portée à l'usage des jeux de langage dans les slogans publicitaires. Le concept de jeu de langage est par nature multidimensionnel, et son étude s'inscrit dans une diversité d'approches disciplinaires, notamment philosophiques, culturelles, esthétiques, sociologiques, psychologiques et linguistiques. Ces perspectives se recoupent fréquemment, ce qui reflète la complexité intrinsèque et le caractère interdisciplinaire de ce phénomène.

D'un point de vue linguistique, les jeux de langage s'exercent à tous les niveaux de la langue – phonétique, graphique, grammatical (morphologique et syntaxique), lexical, sémantique et stylistique. Ils consistent en des écarts intentionnels par rapport aux normes linguistiques établies, dans le but d'attirer l'attention, de renforcer la mémorabilité du

message et d'influencer le comportement du public cible. Dans ce contexte, le slogan publicitaire joue un rôle fondamental en tant qu'élément structurel du message publicitaire. Il est façonné par des choix linguistiques délibérés et stratégiques visant à atteindre des objectifs communicatifs précis. L'étude du discours publicitaire permet ainsi d'identifier les principales stratégies et tactiques utilisées par les annonceurs.

Mots-clés: discours publicitaire, les principaux, strategies, les annonceurs, context.

Rouzanna Khatchatryan

Université Russo-Arménienne

Yerevan, Arménie

INTEGRATION NOVATRICE DES ACTIVITES NUMERIQUES DANS L'ENSEIGNEMENT INTERACTIF

Les technologies numériques dans le système éducatif est l'un des défis majeurs de la pédagogie moderne. L'enseignement d'aujourd'hui, confrontée à une société de l'information en constante évolution, est contrainte de s'adapter aux exigences de la transformation numérique. Ces changements n'affectent pas seulement la technologie des salles de classe, mais remettent également en question les méthodes d'enseignement traditionnelles, les rôles des enseignants et des élèves, et le but même de l'apprentissage. Il s'agit de la mise en œuvre innovante d'outils numériques – l'utilisation significative, structurée et créative de la technologie dans le cadre d'un processus éducatif interactif. Il ne s'agit pas simplement d'ajouter des tablettes ou des tableaux blancs interactifs, mais de réimaginer l'apprentissage pour qu'il soit collaboratif, engageant et adapté aux besoins des apprenants d'aujourd'hui. La transformation numérique de l'éducation nécessite une révision des approches pédagogiques établies. Les enseignants, en tant qu'acteurs principaux de ces changements, doivent non seulement maîtriser les nouvelles technologies,

mais aussi apprendre à les intégrer avec compétence dans leur travail. Les outils numériques permettent une expérience d'apprentissage plus interactive où l'étudiant devient un participant actif du processus. La révolution numérique est confrontée à des défis. De plus, la numérisation rencontre des résistances. La peur du changement, qu'il s'agisse de barrières culturelles, psychologiques ou organisationnelles, peut ralentir l'innovation. L'un des principaux défis pour les enseignants est le manque de temps: la technologie est souvent perçue comme une charge supplémentaire, ce qui crée un conflit entre les tâches pédagogiques et la charge de travail réelle.

Méthodes de recherche s'appuie sur une analyse qualitative dont le but est de comprendre comment les enseignants utilisent les outils numériques dans l'enseignement interactif. L'étude comprend deux approches: théorique et pratique.

Mot-clés: méthode, recherche, innovation technologique, éducation interactive, outils numériques, approche pédagogique.

Vahan Zakaryan

Université Russo-Arménienne

Yerevan, Arménie

ANALYSE DES TERMES DU DISCOURS DIPLOMATIQUE FRANÇAIS, LEUR TRADUCTIBILITÉ ET NÉCESSITÉ DE LA TRADUCTION

La présente recherche est consacrée à l'analyse des termes du discours diplomatique français et leurs équivalents arméniens et russes, ainsi qu'à leur traductibilité et la nécessité de la traduction.

En France jusqu'au début du XXe siècle la langue utilisée en diplomatie tire ses racines de la langue de cour, plus particulièrement celle de Louis XIV, ce qui explique la place du français comme langue diplomatique. Cette tradition historique a renforcé l'utilisation du français comme instrument privilégié dans les relations internationales, notamment en raison de son pouvoir de représentation et de son vocabulaire raffiné.

Dans le travail nous traitons la langue française comme symbole de culture et de prestige, qui a été adoptée par de nombreux pays et institutions internationales. Son usage dans les négociations internationales, les traités et les communications entre les États a fait d'elle la langue officielle de la diplomatie pendant des siècles.

L'utilisation d'euphémismes, de litotes, de sous-entendus ou encore de métaphores est courante dans les discours

diplomatiques, car elles permettent d'adoucir un message sans compromettre les objectifs politiques. Ces stratégies linguistiques ne visent pas seulement à maintenir la paix, mais aussi à préserver l'image du pays, en veillant à ce que chaque mot prononcé soit mesuré et réfléchi. Le diplomate est ainsi amené à peser chaque mot, chaque geste, car chaque élément peut avoir une portée diplomatique significative.

Dans le travail nous citons quelques exemples qui illustrent clairement que le français est la langue dominante de la diplomatie et que dans les milieux anglophones, hispanophones, russophones ou d'autres où la traduction de ces termes ne présenterait pas une grande difficulté on continue historiquement de donner la préférence aux termes français en tant que marque de fidélité aux traditions qui renvoient à l'époque de Louis XIV qui a défini la diplomatie à sa manière et lui a donné une étendue internationale.

Mots-clés: discours diplomatique, communication, procédés stylistiques, traductibilité, traduction des termes.

Ritta Zakharova

*L'Université Russo-Arménienne
Erévan, République d'Arménie*

LA LANGUE FRANÇAISE ET SES ORIGINES, L'USAGE DE L'ARGOT DANS LA SOCIÉTÉ CONTEMPORAINE

Le français, dont l'origine monte au latin, a emprunté et s'est basé sur son origine, ce qui détermine sa prononciation et l'orthographe. Il est à noter qu'au XVe-ième siècle, Richelieu, qui était à cette époque-là, cardinal et ministre, a créé l'Académie de la langue et l'Institut de la beauté de la langue française. Depuis des siècles on tachait de conserver les particularités du français, comme en prononciation, en orthographe aussi qu'en écriture. A l'époque médiéval on parlait plusieurs dialects en différentes régions.

On peut en mettre en vue deux principaux: les parlers d'oïl et ceux d'oc, dans le Midi de la France. Au fur et à mesure c'est la langue d'oïl qui a progressé. On constate qu'on parlait la langue vernaculaire, c'est -à -dire vulgaire. On le remarque même dans des chefs-d'oeuvres de l'ancienne littérature: "la Chanson de Roland" et "Le Roman de la rose", tandis que le latin restait la langue de L'Eglise. Et cela continuait jusqu'au XVe siècle.

A nos jours, l'Académie, créée il y a quelques siècles, existe et continue à surveiller une correcte utilisation des règles.

On peut maîtriser bien la langue française au niveau académique et ne pas comprendre celle du quotidien. Donc, il existe une langue académique, mais l'usage quotidien a apporté ses correctives. Quelle est la différence en utilisation et la compréhension de celles-ci?

Pourquoi cela a eu lieu, pour quelles raisons? Pour répondre à ces questions il faut considérer, à la fois, la composante psychologique et celle-là géopolitique. La langue française, étant l'une des langues les plus complexes du groupe roman, présente des difficultés en usage. Au niveau de la communication quotidienne, le français était influencé par les dialectes des immigrés, ce qui a été particulièrement bien accueilli par la jeune génération, car il permettait de garder avec argot, en secret les informations des âgées et de différents groupes sociaux.

Mots-clés: emprunté, conserver les particularités, les parlers d'oïl et ceux d'oc, la communication quotidienne, de différents groupes sociaux.

Armine Bostanjyan
Universidad Ruso-Armenia
Ereván, República de Armenia

LAS PECULIARIDADES DE LOS NEOLOGISMOS EN EL ESPAÑOL CONTEMPORÁNEO

En la actualidad, el español se caracteriza por una notable incorporación de neologismos, resultado directo de los cambios sociales, culturales y tecnológicos del siglo XXI. Estos nuevos términos cumplen la función de nombrar realidades inéditas y de responder a la necesidad comunicativa de los hablantes en un mundo globalizado e interconectado. El desarrollo tecnológico y la expansión de las redes sociales han favorecido la creación de voces como *wasapear*, *googlear* o *influencer*, que evidencian la influencia del inglés en el léxico español. No obstante, también surgen neologismos en ámbitos sociales y culturales, como *micromachismo* o *sororidad*, que reflejan nuevas perspectivas y debates dentro de la comunidad hispanohablante.

De esta manera, los neologismos constituyen un claro indicador de la dinamicidad del idioma, ya que muestran cómo el español se adapta constantemente a los cambios de la realidad. Su estudio permite comprender no solo la evolución lingüística, sino también las transformaciones sociales y culturales que experimentan las sociedades contemporáneas.

Palabras claves: neologismos, redes sociales, mundo globalizado, evolución lingüística.

Iveta Hakopyan

*Universidad Ruso-Armenia
Ereván, República de Armenia*

EL PAPEL DE LA CULTURA EN LA ENSEÑANZA DE LENGUAS EXTRANJERAS

Desde tiempos inmemoriales, las personas han intentado definir qué es la cultura. Sin profundizar en las diferentes formulaciones y definiciones, que muchas veces incluso se contradicen entre sí, intentemos considerar una definición integral: en un sentido amplio, la cultura es el resultado de cualquier actividad vital del ser humano o de un grupo social, caracterizada por formas y tipos específicos de organización.

Conocer la cultura de un país nos ayuda a comprender mejor el idioma que estamos estudiando. Muchas expresiones y palabras llevan consigo un significado “cultural”, que puede diferir considerablemente de su significado literal, el cual sería entendido solo superficialmente por alguien con conocimientos básicos del idioma.

Por ello, es muy importante poseer conocimientos sobre la historia, la geografía, la política y, en general, la sociedad del país, para poder comprender el idioma en su totalidad. Esto explica por qué la enseñanza de lenguas se centra cada vez más en una enseñanza conjunta del idioma y la cultura.

Curiosamente, este vínculo es recíproco: tampoco se puede estudiar una cultura o tener una imagen clara de ella sin conocer el idioma que la cristaliza.

Así, en el proceso de enseñanza de lenguas, no solo se subraya la importancia de la cultura, sino también el ámbito intercultural, ya que conocer otras culturas permite aprender y enseñar lenguas extranjeras de manera más eficaz y completa. A través de la cultura, la enseñanza puede influir en la percepción del mundo del estudiante, permitirle reflexionar sobre su propia identidad y, por qué no, contribuir a la solución de problemas en la comunicación intercultural.

La cultura y la comunicación están estrechamente entrelazadas, ya que la cultura influye no solo en la comprensión del hablante y del oyente, sino también en el tema tratado y en su desarrollo posterior. La cultura también determina cómo las personas interpretan su mensaje, le dan significado y crean condiciones para comunicarse en un entorno más cómodo, es decir, en un entorno lingüístico adecuado.

Palabras claves: idioma, cultura, comunicacion intercultural, expression, significado, literal.

Hasmik Ghazaryan

Russisch-Armenische Universität

Jerewan, Republik Armenien

NEUE ZUGÄNGE ZUR TEXTSORTENVERMITTLUNG IM AKADEMISCHEN DA F UNTERRICHT

Das Ziel des Beitrags ist es aufzuzeigen, wie die Textsorten im DaF-Unterricht vermittelt werden sollen, damit die Lernenden zu einem handlungsorientierten Sprachhandeln befähigt werden, wenn sie z.B. Bewerbung schreiben oder ihren Lebenslauf anzufertigen haben. Die Textsortenkompetenz ist eine Schlüsselqualifikation und ein anspruchsvolles Thema besonders im Studium. Die Förderung der rezeptiven und produktiven Textsortenkompetenz und sprachlichen Handlungsfähigkeit wird am Beispiel der Textsorten zu einer erfolgreichen Bewerbung verdeutlicht. Es steht die Anforderung, die Textsorten mit Sprachhandlungen zu verbinden, damit die Studierenden ihre Handlungs- und Kommunikationsfähigkeit zu Textkompetenz ausbauen können. Die Fähigkeit Texte rezipieren und produzieren zu können, zählt zu den grundlegenden Schlüsselkompetenzen, die besonders im universitären Bereich thematisiert und systematisch trainiert werden sollen. Das Spektrum von Textsorten, die für das Studium besonders wichtig sind, zählen neben dem Referat, Thesenpapier, Lebensläufe, Bewerbung für

Arbeitsstellen, Motivationsschreiben sowie auch Stellenanzeigen. Diese Textsorten sind sehr wichtig, denn sie müssen bei der Bewerbung um ein Stipendium oder um den zukünftigen Arbeitsplatz eingereicht werden. Die Förderung der rezeptiven und produktiven Textsortenkompetenz wird am Beispiel der Bewerbungstextsorten vorgestellt. Anhand der Ergebnisse von Seminaren, an dem Germanistik- und Wirtschaftsstudierende aus Armenien teilnahmen, soll aufgezeigt werden, dass der Einsatz von Bewerbungstextsorten zur Förderung der Textsortenkompetenz beitragen kann. Im Seminar wurden Textsorten sowohl unter der Sicht ihrer grammatischen und lexikalischen Richtigkeit als auch unter der Sicht ihrer kommunikativ-pragmatischen Aufgaben und strukturell-inhaltlichen Merkmale analysiert. Damit die Studierenden ihre Kommunikationsfähigkeit zu Textkompetenz ausbauen können, sollten semantisch-syntaktische und pragmatische Aspekte für die Textsorten Stellenanzeige, Lebenslauf, Motivationsschreiben vermittelt werden. Auf der Basis der Bewerbungstexte wurden in unserem Projekt die Übungen ausgearbeitet, die sich nicht nur auf das Anwenden und Erweitern der Sprachhandlung und ihrer sprachlichen Mittel richteten, sondern auch auf das Übertragen der Sprachhandlung auf die Kommunikationsbereiche.

Schlüsselwörter: textsortenkompetenz, produktions- und rezeptionsprozesse, stellenanzeigetext, motivationsschreiben, lebenslauf.

Kristine Soghomonyan
Staatliche Universität Jerewan
Jerewan, Republik Armenien

DIE PROBLEMATIK VON ANGLIZISMEN IN DER DEUTSCHEN SPRACHE

Die deutsche Sprache ist wie jede andere lebende Sprache einem ständigen Wandel unterzogen, beeinflusst durch Globalisierung, technologische Fortschritte und gesellschaftliche Entwicklungen. Veränderungen in der deutschen Sprache, der Gebrauch von Fremdwörtern waren in der Vergangenheit Anlass heftiger Auseinandersetzungen. Eine besonders auffällige Veränderung ist die zunehmende Anzahl von Anglizismen. Besonders in den Bereichen Wirtschaft, Technologie, Werbung und Jugendsprache sind englische Begriffe allgegenwärtig. Während einige Anglizismen sinnvoll in die deutsche Sprache integriert wurden, gibt es eine wachsende Diskussion darüber, ob diese Entwicklung zu Verständlichkeitsproblemen und sozialen Barrieren und zum Verlust der sprachlichen Identität führt und welchen Einfluss auf die deutsche Grammatik und Syntax hat.

Die zunehmende Verwendung von Anglizismen stellt eine Herausforderung für die deutsche Sprache dar. Während sie die internationale Kommunikation erleichtert und Innovationen fördert, kann sie gleichzeitig zu zahlreichen Schwierigkeiten führen. Es ist daher wichtig, ein Gleichgewicht

zu finden: Anglizismen sollten dort genutzt werden, wo sie sinnvoll sind, aber nicht unreflektiert übernommen werden. Die Pflege und der bewusste Umgang mit der deutschen Sprache bleiben nicht unerheblich, um ihre Eigenständigkeit und Verständlichkeit für alle Generationen zu erhalten.

Schlüsselwörter: verständlichkeitsproblem, Barriere, Herausforderung, gleichgewicht, jugendsprache, eigenständigkeit, kommunikation, innovationen, einfluss, entwicklung, verwendung.

Gayane Ayvazyan

Russisch-Armenische Universität

Jerewan, Republik Armenien

MÄRCHEN UND IHRE WIRKUNG AUF KINDER

Märchen sind eine alte Textgattung in der mündlichen Überlieferung und kommen in verschiedenen Kulturkreisen vor. Sie waren immer im Brennpunkt der Interesse von Literaturwissenschaftlern. Schon seit dem Beginn des 20. Jahrhunderts wurden sie nicht nur viel von Theologen, Psychologen und Soziologen erforscht, sondern auch viel von ihnen kritisiert. Die Bedeutung der Märchen hat sich im Laufe der Zeit viel verändert.

Kaum kommen in Märchen intakte Familien oder gesunde Menschenbeziehungen vor. Vielmehr treten Stiefmüttern auf, die das Leben ihrer Stieftöchter schwer machen oder Väter, die ihre Kinder verwünschen. Leider passieren solche Situationen heute auf jedem Schritt und Tritt auch. Diese Umstände sind auch den heutigen Kindern gut bekannt. Fast jedes Kind kennt das leidige Thema von Eifersucht und Neid zwischen den Freunden, Familienangehörigen, Schulkameraden usw. Die Kinder leben in ihrer bunten, unschulden Kinderwelt, und solche Erscheinungen verstehen sie nicht so wie die Erwachsenen. Das

alles kann einen schlechten Eindruck auf sie machen und zur Aggression und Verslossenheit bringen.

Anhand der Märchen können diese Emotionen erarbeitet werden und den Kindern die Möglichkeit geben, ihre innere Ängste, unterdrückte Aggression und Emotionen auszudrücken.

Man muss schon im früheren Alter den Kindern Märchen vorlesen. Vor allem entwickeln die Märchen die Fantasie der Kinder und spiegeln das zauberhafte Denken wieder, das jedem Kind eigen ist. Außerdem sind Märchen auch Mutmachgeschichten. Der Sieg des Guten vermittelt Zuversicht und Vertrauen in die eigene Stärke. Des Weiteren helfen die Märchen den Kindern in schweren Situationen richtige Lösungen finden und richtige Entscheidungen treffen.

Keywords: maerchen, aggression, angst, kinder, hoffnung.

**Проблемы романо-германской филологии
и методики преподавания иностранных языков**

Тезисы докладов международной научной конференции

*Главный редактор РНИ – М.Э. Авакян
Компьютерная верстка – А.Г. Антонян*

*Адрес Редакции научных изданий
Российско-Армянского (Славянского) университета:
0051, г. Ереван, ул. Овсепя Эмина, 123
тел/факс: (+374 12) 77-57-75 (внутр.: 392)
e-mail: maria.avakian@rau.am*

Заказ № 47

Подписано к печати 13.10.2025г.

Формат 60x70¹/₁₆. Бумага офсетная № 1.

Объем 7.5 усл. п.л. Тираж 150 экз.